

Bruksela, dnia 10 września 2014 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 76/2014

Sprawozdanie ze spotkania z panem Pascalem Leardinim, dyrektorem ds. relacji z instytucjami w Komisji Europejskiej

Bruksela, 8 września 2014 r.

W dniu 8 września br. podczas spotkania z przedstawicielami parlamentów narodowych (urzędnikami) pan **Pascal Leardini**, dyrektor ds. relacji z instytucjami w KE, przedstawił prezentację na temat współpracy KE z parlamentami narodowymi (w załączniku).

Na wstępie odniósł się do dwóch istotnych sprawozdań, przygotowanych przez Komisję Europejską.

Pierwsze z nich to **sprawozdanie dotyczące stosunków pomiędzy parlamentami narodowymi i Komisją Europejską w 2013 r.** W sprawozdaniu tym omówione zostały opinie przesłane przez parlamenty narodowe, różne formy kontaktów międzyinstytucjonalnych i wizyty a także szerszy kontekst tych relacji.

Drugie to **sprawozdanie za 2013 rok w sprawie pomocniczości i proporcjonalności**, w którym omówiono, w jaki sposób instytucje i organy UE wdrożyły zasady pomocniczości i proporcjonalności oraz czy praktyka uległa zmianie w porównaniu z poprzednimi latami. W sprawozdaniu również analizuje się szczegółowo niektóre wnioski Komisji, które były przedmiotem uzasadnionych opinii parlamentów narodowych w 2013 r., co do których parlamenty narodowe zgłaszały swoje zastrzeżenia, w tym wszczęcie procedury żółtej karty w przypadku Wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO).

Biorąc pod uwagę ściśle powiązania mechanizmu kontroli zasady pomocniczości oraz dialogu politycznego między parlamentami narodowymi a Komisją, sprawozdanie to należy uznać za uzupełnienie sprawozdania rocznego Komisji za rok 2013 w sprawie stosunków z parlamentami narodowymi. Sprawozdania te wzajemnie się uzupełniają.

1. Zasady pomocniczości i proporcjonalności

Odnosząc się do kwestii wdrożenia zasad pomocniczości i proporcjonalności, dyrektor Leardini powiedział, że w ramach Komisji Europejskiej dokonywana jest ocena oddziaływania (skutków). Na późniejszym etapie procesu tworzenia polityki oceny skutków podlegają szczegółowej kontroli Rady ds. Oceny Skutków. W 2013 r. Rada ds. Oceny Skutków zbadała 97 ocen skutków i wydała 142 opinie. Poprzez swoje zalecenia Rada przyczynia się do poprawy analizy zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Jej opinie stanowią istotne wsparcie procesu decyzyjnego Komisji w zakresie polityki. Wartość dodana UE, to jest ocena roli interwencji na szczeblu UE i zajęcie stanowiska co do tego, czy dalsze działanie jest nadal wymagane na tym poziomie, jest jednym z pięciu kluczowych zagadnień związanych z oceną (skuteczność, efektywność, znaczenie, spójność, wartość dodana UE), w oparciu o które polityka i prawodawstwo UE są regularnie oceniane. Jeśli chodzi o parlamenty narodowe, w 2013 r. Komisja otrzymała 88 uzasadnionych opinii parlamentów narodowych na temat poszanowania zasady pomocniczości, co stanowi wzrost o 25 % w porównaniu z rokiem poprzednim (70 uzasadnionych opinii w 2012 r.). Uzasadnione opinie otrzymane w 2013 r. stanowiły również wyższy odsetek (14 %) ogólnej liczby opinii, które Komisja otrzymała w kontekście szerszego dialogu politycznego z parlamentami narodowymi (621). W latach 2012 i 2011 opinie uzasadnione stanowiły nieco ponad 10 % opinii. W 2013 r. po raz drugi w historii parlamenty narodowe uruchomiły procedurę „żółtej kartki” w kontekście mechanizmu kontroli zasady pomocniczości, a mianowicie w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej.

Parlamenty narodowe wydały w 2013 r. uzasadnione opinie o różnorodnej tematyce. 88 wydanych uzasadnionych opinii dotyczyło 36 wniosków Komisji. W odpowiedzi na wniosek dotyczący Prokuratury Europejskiej wydano 13 uzasadnionych opinii (18 głosów); w drugiej kolejności najwięcej uzasadnionych opinii (dziewięć) wydano w odniesieniu do wniosku dotyczącego dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną (13 głosów). Parlamenty narodowe wydały siedem uzasadnionych opinii na temat wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich

w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów (11 głosów), a także na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych (11 głosów) oraz przejrzystości finansowej portów (11 głosów).

Podobnie jak w 2012 r., szwedzki Riksdag był tym parlamentem narodowym, który wydał zdecydowanie najwięcej uzasadnionych opinii (9), chociaż liczba ta była znacznie mniejsza niż w 2012 r. (20). Austriacki Bundesrat i litewski Seimas znalazły się na drugim miejscu pod względem liczby wydanych uzasadnionych opinii (po 6), a dalsze miejsca zajęły dwie izby hiszpańskie (Congreso de los Diputados i Senado), maltańska Kamra tad-Deputati, niderlandzka Tweede Kamer oraz brytyjska House of Commons (po 5).

1.1. Parlament Europejski

W odniesieniu do kwestii pomocniczości i proporcjonalności Parlament Europejski utrwalił swoją praktykę wspierania sprawozdań z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych na podstawie art. 225 TFUE opartymi na dowodach analizami potencjalnej wartości dodanej UE.

Ogółem w 2013 r. ukończono pięć ocen towarzyszących sprawozdaniom z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych złożonym przez Parlament Europejski. Obejmowały one:

- lepsze zarządzanie jednolitym rynkiem;
- walkę z przemocą wobec kobiet;
- dyrektywę dotyczącą transgranicznego przeniesienia siedziby spółki (14. dyrektywa o prawie spółek);
- stosowanie zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet za taką samą pracę o jednakowej wartości; oraz
- statut europejskich towarzystw ubezpieczeń wzajemnych.

Ponadto w 2013 r. ukończono pięć sprawozdań dotyczących „kosztów braku działań na poziomie europejskim”. Miały one na celu zbadanie możliwości osiągnięcia zysków lub „dobra publicznego” poprzez działanie na szczeblu UE w określonych obszarach polityki. Obejmowały one:

- europejską wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony;
- zwiększenie koordynacji między darczyńcami UE;
- europejski kodeks prawa prywatnego międzynarodowego;
- jednolity rynek energii; oraz

- promowanie swobodnego przepływu obywateli i przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w UE.

W 2013 r. Dział ds. Oceny Ex Ante Skutków Parlamentu Europejskiego opracował 50 wstępnych ocen dotyczących ocen skutków Komisji, dwie szczegółowe oceny dotyczące oceny skutków Komisji, trzy oceny skutków dotyczące poprawek Parlamentu Europejskiego (w sumie oceniono 20 poprawek) i jedną alternatywną ocenę skutków (w przypadku gdy Komisja nie opracowała żadnej).

1.2. Komitet Regionów

W 2013 r. Komitet Regionów przyjął i wdrożył swój pierwszy program prac w zakresie zasady pomocniczości. Program ten obejmował pięć inicjatyw wybranych z programu prac Komisji Europejskiej na podstawie ustalonych kryteriów, które to inicjatywy należy szczególnie dokładnie monitorować pod kątem pomocniczości:

- Przegląd polityki i prawodawstwa dotyczącego gospodarowania odpadami;
- Pakiet portowy (zastąpił wybraną początkowo inicjatywę niebieskiego pasa);
- Mobilność w miastach;
- Elektroniczne fakturowanie w dziedzinie zamówień publicznych;
- oraz Ramy oceny stanu klimatu i wykorzystania energii umożliwiające bezpieczne stosowanie niekonwencjonalnych metod wydobycia węglowodorów.

W celu wspierania monitorowania pomocniczości Komitet Regionów ponadto uaktualnił REGPEX — internetowe narzędzie dla regionów posiadających kompetencje ustawodawcze — dodając interaktywną mapę regionów posiadających takie uprawnienia oraz profile wszystkich parlamentów regionalnych. Aby pomóc w ocenie doświadczenia uzyskanego w wyniku stosowania systemu wczesnego ostrzegania oraz rozpowszechnić najlepsze praktyki, KR opublikował opracowanie pt. „The Subsidiarity Early Warning System of the Lisbon Treaty — the role of regional parliaments with legislative powers and other subnational authorities”.

W niektórych z opinii Komitetu Regionów wydanych w 2013 r. wyrażono obawy, co do zgodności inicjatyw ustawodawczych UE z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Komitet Regionów wyraził także obawy dotyczące stosowania aktów delegowanych. Komitet Regionów wydał również roczne sprawozdanie w sprawie pomocniczości za 2013 rok.

1.3. Trybunał Sprawiedliwości

W 2013 r. Trybunał Sprawiedliwości nie wydał istotnych wyroków dotyczących zasady pomocniczości, lecz zapadły dwa wyroki Sądu dotyczące tej zasady (sprawa T-31/07 *Du Pont de Nemours i in. przeciwko Komisji* oraz sprawa T-526/10 *Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Komisji*).

1.4. Wnioski odnośnie pomocniczości i proporcjonalności w 2013 r.

- Zwiększona koncentracja wielu podmiotów na przestrzeganiu zasad, w szczególności w sprawie pomocniczości;
- Godne uwagi wydarzenie: druga żółta kartka;
- Wszystkie instytucje uczestniczące w procesie legislacyjnym są aktywne, zwłaszcza Komisja Europejska, która kontynuuje przeprowadzanie dogłębnych ocen przed przyjęciem projektów aktów prawnych oraz Parlament Europejski i Komitet Regionów, które wdrażają i konsolidują swoje strategie w odniesieniu do zasady pomocniczości

2. Stosunki z parlamentami narodowymi

2.1. Wymiana pisemnych opinii parlamentów narodowych i odpowiedzi Komisji

W 2013 r. Komisja Europejska otrzymała łącznie 621 opinii od parlamentów narodowych, co stanowiło spadek w wysokości około 6 % w porównaniu z 2012 r. (663). W latach 2011–2012 nastąpił niewielki wzrost oraz bardzo znaczący wzrost w 2011 r. w porównaniu z 2010 r. (7 % w 2012 r., ale 60 % w 2011 r.). W 2013 r. 15 wniosków Komisji będących przedmiotem największej liczby opinii parlamentów narodowych stanowiło 144 (23 %) ze wszystkich 621 opinii.

Łączna liczba opinii otrzymanych od parlamentów narodowych w ostatnich latach znacznie wzrosła, lecz wydaje się, że ustabilizowała się na poziomie nieco powyżej 600 rocznie, z których w przybliżeniu 14 % stanowiło uzasadnione opinie (11% w 2012 r.).

Można zauważyć następujące ogólne tendencje:

- w ramach pisemnego dialogu politycznego 16 izb przesłało więcej opinii w 2013 r. niż w 2012 r., 18 izb przesłało mniej opinii niż w 2012 r., a 2 przesłały taką samą liczbę opinii jak w 2012 r.;

- działalność w ramach dialogu politycznego rozkłada się nierównomiernie w izbach parlamentów narodowych (niemal 80 % całkowitej liczby opinii pochodzi od dziesięciu najbardziej aktywnych izb);
- parlamenty narodowe w dalszym ciągu koncentrują swój dialog polityczny z Komisją na dokumentach o charakterze ustawodawczym, przy czym jedynie ograniczona część otrzymanych od nich opinii odnosi się do innych rodzajów inicjatyw.

Wnioskami i inicjatywami Komisji, do których otrzymano największą liczbę opinii parlamentów narodowych, były dokumenty w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (20 opinii), zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów (17 opinii), ustanowienia ram planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną (14 opinii), ustanowienia ram w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów (10 opinii), Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) oraz uchylecia decyzji 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW (10 opinii).

W 2013 r., podobnie jak w 2012 r., ponad połowa opinii otrzymanych w kontekście dialogu politycznego (323 z 596 w 2013 r.) dotyczyła sześciu obszarów polityki. Obszarami tymi były:

- sprawiedliwość,
- jednolity rynek wewnętrzny i usługi,
- mobilność i transport,
- sprawy wewnętrzne,
- zdrowie i konsumenci
- oraz łączność.

W 2012 r. parlamenty narodowe w swoim dialogu politycznym z Komisją coraz bardziej koncentrowały się na wnioskach ustawodawczych, przedstawiając jedynie niewielką część opinii związanych z inicjatywami o charakterze nieustawodawczym. Tendencja ta utrzymywała się w 2013 r.

2.2. Kontakty i wizyty

Poza wymianą pisemnych opinii parlamentów narodowych i odpowiedzi Komisji miał również miejsce mniej formalny dialog polityczny w formie spotkań i kontaktów na poziomie politycznym i administracyjnym. Dialog ten obejmuje następujące działania:

Większość parlamentów narodowych odbywa regularne spotkania z członkami Komisji w Brukseli oraz w poszczególnych państwach członkowskich.

Wiceprzewodniczący ds. stosunków międzyinstytucjonalnych, Maroš Šefčovič, odwiedził w 2013 r. osiem parlamentów narodowych i przebywał na spotkaniach COSAC. W tym samym roku wiceprzewodniczący przyjął dużą liczbę gości/delegacji parlamentów narodowych w siedzibie Komisji Europejskiej w Brukseli.

Komisja była także reprezentowana na szczeblu politycznym podczas większości głównych posiedzeń międzyparlamentarnych w 2013 r. W pierwszym Europejskim tygodniu parlamentarnym w styczniu 2013 r. wzięli udział przewodniczący Barroso (obok przewodniczących Van Rompuy i Schulza), wiceprzewodniczący Rehn i Šefčovič oraz komisarze Lewandowski i Andor.

Członkowie Komisji Europejskiej odwiedzili również szereg parlamentów narodowych, brali udział w konferencjach międzyparlamentarnych oraz wysłuchaniach.

Urzędnicy Komisji, jeżeli zostali o to poproszeni, uczestniczyli także w posiedzeniach komisji parlamentów narodowych, a różne służby Komisji (w szczególności Dyrekcje Generalne CLIMA, ECFIN, ENER, ENV, HOME, JUST, MARE, MARKT, OLAF, REGIO, SANCO) uczestniczyły w regularnych spotkaniach ze stałymi przedstawicielami parlamentów narodowych w Brukseli, aby omówić różne przyszłe inicjatywy lub bieżące sprawy.

W 2013 r., podobnie jak w 2012 r., stali przedstawiciele parlamentów narodowych spotkali się także z wiceprzewodniczącym Šefčovičem oraz z członkami biur przewodniczącego BARROSO, wiceprzewodniczącego Šefčoviča i innymi członkami Komisji.

2.3. Wnioski i perspektywy

W 2013 r. w dalszym ciągu miała miejsce znacząca wymiana w ramach pisemnego dialogu politycznego między Komisją a parlamentami narodowymi, w którym parlamenty narodowe wydały łącznie około 600 opinii. Chociaż prawie wszystkie izby przesłały co najmniej jedną uwagę, prawie 80 % opinii otrzymano od dziesięciu najbardziej aktywnych izb. Dokumentami Komisji, które wywołały największą liczbę opinii, były także dokumenty, w sprawie których parlamenty przekazały największą liczbę uzasadnionych opinii. Poza pisemnym dialogiem

Komisja w dalszym ciągu utrzymywała częste kontakty z parlamentami narodowymi i odbywała z nimi częste spotkania na szczeblu politycznym i oficjalnym, w Brukseli oraz w państwach członkowskich.

Na początku 2014 r. parlamenty narodowe i Parlament Europejski potwierdziły zamiar dalszego angażowania się w działania na szczeblu UE, takie jak europejski semestr. Legitymacja demokratyczna w dalszym ciągu pozostanie głównym tematem dyskusji pomiędzy instytucjami UE a parlamentami narodowymi.

Na posiedzeniu plenarnym COSAC w styczniu 2014 r. powtarzającymi się tematami były rola parlamentów narodowych, legitymacja demokratyczna i odpowiedzialność. Holenderski Tweede Kamer i duński Folketing przedstawiły nowe konkretne pomysły i wnioski dotyczące roli i praw parlamentów narodowych.

W kwietniu 2014 r. Komisja Spraw Konstytucyjnych Parlamentu Europejskiego przyjęła sprawozdanie **Carlo CASINI** (EPP, Włochy) na temat parlamentów narodowych. W sprawozdaniu zaleca się między innymi, aby parlamenty narodowe „poczyniły kroki, które mają na celu poprawę mechanizmów sterowania i monitorowania w celu zapewnienia większej spójności”. Podkreśla w nim także, że mechanizm wczesnego ostrzegania stanowi jeden z instrumentów aktywnej współpracy między instytucjami europejskimi a instytucjami krajowymi i z zadowoleniem przyjmuje się fakt, że instrument ten wykorzystuje się również jako kanał konsultacji i dialogu opartego na współpracy między poszczególnymi instytucjami wielopoziomowego systemu zarządzania UE.

Podczas drugiego Europejskiego tygodnia parlamentarnego, który miał miejsce w styczniu 2014 r., ponownie wykazano, że Parlament Europejski i parlamenty narodowe mają wspólne interesy.

Odnosząc się do aktualnych kwestii dotyczących relacji między Komisją Europejską a parlamentami narodowymi, dyrektor Leardini zwrócił uwagę na następujące aspekty:

- **Rola parlamentów narodowych - legitymacja demokratyczna i odpowiedzialność**
  - dokumenty z różnych izb zawierające propozycje dotyczące wzmocnienia roli parlamentów narodowych;
  - pismo Jean-Claude Junckera z dnia 30 czerwca 2014 r. zawierające propozycję dotyczącą utworzenia grupy roboczej;
  - przemówienie Jean-Claude Junckera w Parlamencie Europejskim w dniu 15 lipca 2014 – kwestie dotyczące pomocniczości;

- Nowa Komisja Europejska.

- **Dialog polityczny**

- parlamenty narodowe mogą się wypowiadać na temat projektów już w fazie pre-legislacyjnej;

- wzmocniony dialog nt. europejskiego semestru i "dwupaku".

Koncentrując się na kwestiach technicznych, dyrektor Leardini zwrócił uwagę na kilka aspektów współpracy między parlamentami narodowymi a Komisją Europejską:

- **konieczność odróżnienia uzasadnionych opinii (RO) od opinii wysyłanych w ramach dialogu politycznego** – powiedział, że są parlamenty, które piszą, że zasada pomocniczości została naruszona, ale albo tego nie uzasadniają, albo uzasadniają w sposób, z którego wynika „nie podoba nam się ten dokument i już”. Ponadto są parlamenty, które w opinii wysyłanej w ramach dialogu politycznego przedstawiają swoje stanowisko, które kwalifikowałoby się do argumentacji przedstawianej w uzasadnionej opinii. W związku z tym dyrektor zachęcił do wyraźniejszego zaznaczania i odróżniania argumentów ws. pomocniczości;
- **potrzeba dialogu z parlamentami narodowymi** – zachęcił parlamenty narodowe do wysyłania również pozytywnych opinii, do dzielenia się z KE pozytywnymi uwagami, spostrzeżeniami, oceną, itp.;
- **rozpoczęcie politycznego dialogu na etapie białych / zielonych ksiąg** – podkreślił, że zdaje sobie sprawę, że na tym etapie jest to dalekie od rzeczywistości, ale od czegoś trzeba zacząć i im szybciej tym lepiej;
- **badanie zasad pomocniczości czyli instrukcja postępowania uwzględniająca techniki, narzędzia itp.** – powiedział, że na obecnym etapie nie ma możliwości przygotowania lepszej definicji zasady pomocniczości, ponieważ wymagałoby to zmiany traktatu. Ponadto, trudno ustanawiać szczegółowe wytyczne i zakreślać margines swobody w sytuacji, w której część parlamentów, nawet izb, uważa, że zasada proporcjonalności jest nieodłącznym elementem zasady pomocniczości, a część z nich nie jest do tej reguły przywiązana.

Opracowała:

Dr Magdalena Skulimowska

Załączniki:

Sprawozdanie Komisji – Sprawozdanie roczne za rok 2013 na temat stosunków między Komisją Europejską a parlamentami narodowymi: /* COM/2014/0507 final */:

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014DC0507&qid=1410516991089&from=PL>

Sprawozdanie Komisji – Sprawozdanie roczne za rok 2013 w sprawie pomocniczości i proporcjonalności /* COM/2014/0506 final */:

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014DC0506&qid=1410516955012&from=PL>

Prezentacja p. Pascala Leardini nt. relacji między Komisją Europejską a parlamentami narodowymi

Bruksela, dnia 5.8.2014 r.
COM(2014) 507 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI

**SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA ROK 2013 NA TEMAT STOSUNKÓW MIĘDZY
KOMISJĄ EUROPEJSKĄ A PARLAMENTAMI NARODOWYMI**

1. WPROWADZENIE

W 2013 r. stosunki między Komisją Europejską a parlamentami narodowymi w dalszym ciągu rozwijały się dwutorowo: z jednej strony poprzez mechanizm kontroli zasady pomocniczości, wprowadzony traktatem lizbońskim w celu oceny zgodności nowych wniosków ustawodawczych Komisji (które nie podlegają wyłącznej kompetencji UE) z zasadą pomocniczości; a z drugiej strony poprzez dialog polityczny zainicjowany przez Komisję w 2006 r. w celu usprawnienia wymiany informacji i opinii na temat kwestii związanych z polityką, dotyczących zarówno wniosków ustawodawczych, jak i inicjatyw nielegislacyjnych. Ponadto miały miejsce liczne spotkania i dyskusje odzwierciedlające bogactwo szerszej wymiany informacji między Komisją a parlamentami narodowymi.

Niniejsze dziewiąte sprawozdanie roczne na temat stosunków między Komisją a parlamentami narodowymi koncentruje się na dialogu politycznym. Szczególne aspekty dotyczące mechanizmu kontroli zasady pomocniczości, w tym drugiej procedury „żółtej kartki”, uruchomionej przez szereg parlamentów narodowych w odniesieniu do wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej¹, omówiono w rocznym sprawozdaniu za 2013 r. na temat pomocniczości i proporcjonalności, które jest publikowane równoległe z niniejszym sprawozdaniem i które należy tym samym uznać za jego uzupełnienie.

Przedmiotowa druga procedura „żółtej kartki” stanowiła wyraźny przejaw gotowości parlamentów narodowych do tego, aby wyrazić swoje zdanie w relacjach z Komisją na temat konkretnego aktu prawnego. Ogólniej rzecz ujmując, szerszy dialog polityczny dotyczący wniosków i inicjatyw Komisji w dalszym ciągu pozwalał parlamentom narodowym na odgrywanie konstruktywnej roli w kształtowaniu polityki na szczeblu UE, w szczególności w kontekście pogłębiania unii gospodarczej i walutowej (UGW) i wdrażania propozycji dotyczących europejskiego semestru.

Podobnie jak w latach ubiegłych dialog polityczny w 2013 r. prowadzono głównie w drodze:

- i) ogólnych dwustronnych i wielostronnych debat i dyskusji, często w trakcie posiedzeń międzyparlamentarnych (sekcja 2);
- ii) wymiany pisemnych opinii parlamentów narodowych i odpowiedzi Komisji (sekcja 3) oraz
- iii) kontaktów i spotkań, które odbywały się przez cały rok (sekcja 4).

Niniejsze sprawozdanie kończy się krótkim omówieniem przyszłych relacji między Komisją a parlamentami narodowymi (sekcja 5).

2. SZERSZY KONTEKST: GŁÓWNE POSIEDZENIA I WYZWANIA

W 2012 r., w kontekście trwającej niestabilności gospodarczej, parlamenty narodowe skoncentrowały swoją uwagę na europejskiej odpowiedzi na kryzys, w tym na strategii „Europa 2020” i wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020. Chociaż opinie

---

¹ COM(2013) 534.

parlamentów narodowych w dalszym ciągu koncentrowały się na sprawach dotyczących sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, rynku wewnętrznego oraz unii gospodarczej i walutowej, w 2013 r. w planie działań politycznych pojawiły się także bardziej konkretne zagadnienia, takie jak dyrektywa w sprawie wyrobów tytoniowych² i dyrektywa w sprawie podatku od transakcji finansowych³.

Konferencja Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej (COSAC) w dalszym ciągu stanowiła główne forum dyskusji z parlamentami narodowymi.

W styczniu 2013 r. odbyło się posiedzenie przewodniczących COSAC. Na przedmiotowym posiedzeniu z dyskusji dotyczących priorytetów prezydencji Irlandii wynikało, że przyszłość UGW i powiązanych kwestii dotyczących legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności pozostanie w planie działań politycznych jeszcze przez pewien czas, przy czym parlamenty narodowe nalegały, aby uwzględnić ich coraz większą rolę.

49. posiedzenie plenarne COSAC odbyło się w Dublinie i w dużej mierze dotyczyło Europejskiego Roku Obywateli. Skoncentrowano się zatem na kwestiach związanych z przyszłą integracją europejską i przyszłością młodych obywateli w Europie. Na 50. posiedzeniu plenarnym COSAC, które odbyło się w Wilnie, kontynuowano dyskusję na temat legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności w UE oraz roli parlamentów narodowych. Na przedmiotowym posiedzeniu plenarnym założyciel COSAC, minister spraw zagranicznych Francji Laurent FABIUS, wygłosił przemówienie na temat utworzenia COSAC. W swoim przemówieniu minister podkreślił, że powody utworzenia COSAC są w dalszym ciągu aktualne i wezwał do wzmocnienia koordynacji polityki i usprawnienia współpracy między przedstawicielami parlamentów narodowych. Wiceprzewodniczący Komisji ŠEFČOVIČ wygłosił przemówienie programowe na temat realizacji strategii „Europa 2020”, określając związane z tym procesy i podkreślając pozostałe wyzwania, szczególnie w odniesieniu do kwestii bezrobocia, innowacji, klimatu i energii. Odbyły się dwie debaty na temat legitymacji demokratycznej i roli parlamentów narodowych, w których podkreślono widoczną rozbieżność między UE a jej obywatelami oraz znaczenie parlamentów narodowych wykorzystujących dostępne im narzędzia w celu rozwiązania tej kwestii.

Przez cały 2013 r. kwestia legitymacji demokratycznej w sensie ogólnym, a szczególnie w odniesieniu do europejskiego semestru, pozostała kluczowym elementem dyskusji międzyparlamentarnych i dialogu między Komisją a parlamentami narodowymi. Obejmowała ona nieformalne oraz bardziej formalne inicjatywy mające na celu wzmocnienie kontroli parlamentarnej i współpracy międzyparlamentarnej w kontekście usprawnionego zarządzania gospodarczego, ogólnie w kontekście współpracy międzyparlamentarnej (określonej w art. 9 Protokołu 1 do Traktatów) lub na podstawie art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej, uzgodnionego na posiedzeniu Rady Europejskiej w marcu 2012 r. (zob. także sekcja 5 poniżej).

Szersza dyskusja na temat legitymacji demokratycznej zwiększyła także świadomość całej UE, że dla zapewnienia dalszej funkcjonalności UGH potrzebna jest ściślejsza koordynacja polityki makroekonomicznej i budżetowej poszczególnych państw członkowskich.

---

² COM(2012) 788.

³ COM(2013) 71.

Jakiegokolwiek dalsze pogłębienie UGW musi jednak zapewniać silną demokratyczną kontrolę z udziałem parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego.

Jedną z głównych zmian w odniesieniu do nowego zarządzania gospodarczego, dotyczącej parlamentów narodowych, był pierwszy Europejski tydzień parlamentarny zorganizowany z inicjatywy Parlamentu Europejskiego w styczniu 2013 r., w którym udział wzięło około 100 członków z 26 parlamentów narodowych. Sesje zorganizował Komitet Budżetowy, Komisja Gospodarcza i Monetarna i Komitet Zatrudnienia Parlamentu Europejskiego. W debatach koncentrowano się głównie na kwestiach instytucjonalnych, takich jak legitymacja demokratyczna, ale poruszono także konkretne kwestie polityczne dotyczące europejskiego semestru i wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, takie jak polityka oszczędnościowa a wzrost gospodarczy, zatrudnianie ludzi młodych i skutki społeczne dostosowań gospodarczych.

Chociaż celem przedmiotowego Europejskiego tygodnia parlamentarnego nie było wyciągnięcie konkretnych wniosków, pozwolił on umocnić konsensus dotyczący potrzeby potwierdzenia słuszności i ulepszenia legitymacji demokratycznej europejskiego semestru dzięki zwiększeniu odpowiedzialności parlamentów narodowych za ten proces oraz ich wczesnego zaangażowania w ten proces. Cel ten można osiągnąć dzięki zaangażowaniu odpowiednich rządów tych państw na etapie poprzedzającym prezentację krajowych programów reform. Przewodniczący irlandzkiego *Houses of Oireachtas* zaproponował regularne organizowanie specjalnych debat na temat kwestii europejskich („Dni europejskie”), które odbywałyby się tego samego dnia we wszystkich parlamentach narodowych; sugestia ta spotkała się z zainteresowaniem.

Nowe zarządzanie gospodarcze, angażujące parlamenty narodowe w proces europejskiego semestru, przedstawiono wyraźnie także w pakiecie dwóch aktów prawnych⁴. Przewiduje się w nich dialog gospodarczy między państwami członkowskimi należącymi do strefy euro, wsparty opiniami Komisji dotyczącymi projektów planów budżetowych i ogólnej oceny sytuacji budżetowej tych państw i perspektyw w całej strefie euro. W ramach tego dialogu jesienią 2013 r. państwa członkowskie należące do strefy euro po raz pierwszy przekazały Komisji projekty planów budżetowych, a Komisja przyjęła opinie dotyczące tych planów w dniu 15 listopada 2013 r. Opinie pozwoliły zainteresowanym stronom na szczeblu krajowym (w tym także parlamentom narodowym) uzyskać niezależną perspektywę dotyczącą planów państw członkowskich.

3. PISEMNE OPINIE PARLAMENTÓW NARODOWYCH

Łączna liczba opinii otrzymanych od parlamentów narodowych w ostatnich latach znacznie wzrosła, lecz wydaje się, że ustabilizowała się na poziomie nieco powyżej 600 rocznie, z których w przybliżeniu 14 % stanowiło uzasadnione opinie (zob. załącznik 1). W wyniku

---

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej.

zmian swoich procedur wewnętrznych Komisja zwykle odpowiada obecnie na przedmiotowe opinie w terminie trzech miesięcy, który sama sobie wyznaczyła.

Dialog polityczny z parlamentami narodowymi okazał się sukcesem, wnosząc wyraźną wartość dodaną. Jeżeli parlamenty narodowe przedstawią swoje opinie na wczesnym etapie prac, będą mogły posłużyć jako system wczesnego ostrzegania, przedstawiając Komisji zarys głównych argumentów dotyczących istoty wniosków Komisji. Komisja może wówczas prowadzić negocjacje z Radą i Parlamentem Europejskim, mając pełną znajomość opinii wyrażonych przez parlamenty narodowe. Komisja przywiązuje dużą wagę do dialogu politycznego i szczególnie zachęca parlamenty narodowe do reagowania na konsultacje publiczne, zielone księgi i komunikaty na etapie przygotowania aktów prawnych. Od grudnia 2013 r. konkretnie informuje się parlamenty narodowe o wszystkich konsultacjach publicznych Komisji.

Udział i zakres

Poniższe dane liczbowe odzwierciedlają jedynie działania parlamentów narodowych pod względem ich udziału w dialogu politycznym w ścisłym znaczeniu tego słowa, np. w drodze przesłania pisemnych opinii do Komisji. Jak zauważono w niniejszym sprawozdaniu, a w szczególności w sekcji 4, działań parlamentów narodowych w odniesieniu do spraw UE nie można mierzyć wyłącznie na podstawie pisemnego wkładu w dialog polityczny, ponieważ parlamenty narodowe mogą prowadzić inne działania kontrolne. Ponadto parlamenty narodowe nie przedstawiają uwag dotyczących wszystkich wniosków i innych dokumentów Komisji, lecz dokonują wyboru zgodnie ze swoimi priorytetami.

W 2013 r. otrzymano łącznie 621⁵ opinii od parlamentów narodowych, co stanowiło spadek w wysokości około 6 % w porównaniu z 2012 r. (663). W latach 2011–2012 nastąpił niewielki wzrost oraz bardzo znaczący wzrost w 2011 r. w porównaniu z 2010 r. (7 % w 2012 r., ale 60 % w 2011 r.).

Można zauważyć następujące ogólne tendencje:

- w ramach pisemnego dialogu politycznego 16 izb przesłało więcej opinii w 2013 r. niż w 2012 r., 18 izb przesłało mniej opinii niż w 2012 r., a 2 przesłały taką samą liczbę opinii jak w 2012 r.;
- działalność w ramach dialogu politycznego rozkłada się nierównomiernie w izbach parlamentów narodowych (niemal 80 % całkowitej liczby opinii pochodzi od dziesięciu najbardziej aktywnych izb);
- parlamenty narodowe w dalszym ciągu koncentrują swój dialog polityczny z Komisją na dokumentach o charakterze ustawodawczym, przy czym jedynie ograniczona część otrzymanych od nich opinii odnosi się do innych rodzajów inicjatyw.

W 2013 r. 15 wniosków Komisji będących przedmiotem największej liczby opinii parlamentów narodowych stanowiło 144 (23 %) ze wszystkich 621 opinii. Podobnie jak w 2012 r. ogromna większość dokumentów Komisji, w odniesieniu do których parlamenty narodowe przedstawiły uwagi w 2013 r., była przedmiotem od jednej do trzech opinii,

---

⁵ Z uwzględnieniem 88 uzasadnionych opinii otrzymanych w ramach mechanizmu kontroli zasady pomocniczości.

odzwierciedlając różnorodne obszary będące przedmiotem zainteresowania parlamentów narodowych.

Wnioskami i inicjatywami Komisji, do których otrzymano największą liczbę opinii parlamentów narodowych, były dokumenty w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej⁶ (20 opinii), zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów⁷ (17 opinii), ustanowienia ram planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną⁸ (14 opinii), ustanowienia ram w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów⁹ (10 opinii), Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) oraz uchylecia decyzji 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW¹⁰ (10 opinii); w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji zob. załącznik 2.

Podobnie jak w 2012 r. niektóre z wniosków, do których napłynęło łącznie najwięcej liczby opinii parlamentów narodowych, wywołały także napłynięcie największej liczby uzasadnionych opinii w ramach mechanizmu kontroli zasady pomocniczości. W 2013 r., podobnie jak w 2012 r., ponad połowa opinii otrzymanych w kontekście dialogu politycznego (323 z 596 w 2013 r.) dotyczyła sześciu obszarów polityki. Obszarami tymi były sprawiedliwość, jednolity rynek wewnętrzny i usługi, mobilność i transport, sprawy wewnętrzne, zdrowie i konsumenci oraz łączność (w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji zob. załącznik 3).

W 2012 r. parlamenty narodowe w swoim dialogu politycznym z Komisją coraz bardziej koncentrowały się na wnioskach ustawodawczych, przedstawiając jedynie niewielką część opinii związanych z inicjatywami o charakterze nieustawodawczym. Tendencja ta utrzymywała się w 2013 r. Spośród 15 dokumentów Komisji, których dotyczyła największa liczba opinii (np. sześć lub więcej) parlamentów narodowych, jedynie dwa nie miały charakteru ustawodawczego¹¹. Niemniej jednak podobnie jak w 2012 r. 15 opinii politycznych szwedzkiego *Riksdag*, poza jedną, dotyczyły dokumentów o charakterze nielegislacyjnym, chociaż przedmiotowa izba przesłała największą liczbę uzasadnionych opinii.

Najważniejsze tematy dialogu politycznego

W 2013 r. parlamenty narodowe poświęciły szczególną uwagę poniższym wnioskom ustawodawczym (w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji zob. załącznik 2). Ponieważ w sprawie tych wniosków napłynęło najwięcej uzasadnionych opinii, należy również odnieść się do analogicznego rocznego sprawozdania za 2013 r. na temat

---

⁶ COM(2013) 534.

⁷ COM(2012) 788.

⁸ COM(2013) 133.

⁹ COM(2013) 296.

¹⁰ COM(2013) 173.

¹¹ Komunikat Komisji dotyczący planu działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej – Otwarcie debaty europejskiej (COM(2012) 777) i komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „W kierunku pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej - Koordynacja *ex ante* planów zasadniczych reform polityki gospodarczej” (COM(2013)166).

pomocniczości i proporcjonalności, w którym przedstawiony został bardziej szczegółowy opis.

- *Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej*¹²

Obecnie Unia praktycznie nie posiada żadnych uprawnień do interweniowania w przypadkach nadużyć funduszy UE o charakterze kryminalnym. Dane liczbowe dotyczące wykrywania, prowadzenia dochodzeń i pomyślnie zakończonych postępowań karnych w odniesieniu do przestępstw przeciwko budżetowi UE różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich UE (od 19 % do 90 %). Prokuratura Europejska zajęłaby się rozdrobnieniem postępowań spowodowanym krajowym charakterem systemów sądownictwa oraz rozwiązałaby problem polegający na tym, że zwalczanie nadużyć na szczeblu europejskim nie zawsze stanowi wysoki priorytet na poziomie krajowym. W traktacie Lizbońskim (art. 86 TFUE)¹³ przewidziano szczególną podstawę prawną dla utworzenia Prokuratury Europejskiej.

W 2013 r. Komisja otrzymała 20 opinii dotyczących przedmiotowego wniosku, z których 13 stanowiło uzasadnione opinie¹⁴. Ponieważ liczba głosów związanych z przedmiotowymi uzasadnionymi opiniami przekroczyła próg wynoszący 14 opinii, który ma zastosowanie dla wniosków w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, uruchomiona została procedura „żółtej kartki”.

- *Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów (dyrektywa w sprawie wyrobów tytoniowych)*¹⁵

W zmienionym wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych przewidziano nowe i wzmocnione przepisy dotyczące sposobu, w jaki można produkować i dostarczać do sprzedaży wyroby tytoniowe w UE. W bardziej szczegółowym ujęciu we wniosku zaproponowano wprowadzenie zakazu stosowania aromatów charakterystycznych w papierosach, tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów i wyrobach tytoniowych bezdymnych oraz nałożono wymóg zamieszczania na opakowaniach papierosów i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów dużych obrazkowych ostrzeżeń zdrowotnych. Ponadto w dokumencie tym zaproponowano uregulowanie transgranicznej sprzedaży przez internet i przewidziano rozwiązania techniczne służące walce z nielegalnym handlem. Zaproponowano również środki dotyczące wyrobów, które nie były dotąd objęte szczegółowymi przepisami, takich jak e-papierosy i wyroby ziołowe do palenia. Przedmiotowy wniosek¹⁶ stanowił odpowiedź na wnioski Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej i odzwierciedla sprawozdania własne Komisji z 2005 r. i 2007 r., dotyczące zastosowania dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych (dyrektywa 2001/37/WE).

---

¹² COM(2013) 534.

¹³ Zgodnie z traktatami UE Dania nie zostanie członkiem Prokuratury Europejskiej, a Zjednoczone Królestwo i Irlandia postanowiły nie korzystać klauzuli „opt-in”.

¹⁴ Dodatkowe opinie przedstawiono w 2014 r.

¹⁵ COM(2012) 788.

¹⁶ Przedmiotową dyrektywę przyjęto w kwietniu 2014 r. i weszła ona w życie w maju 2014 r. jako dyrektywa 2014/40/UE.

Komisja otrzymała 17 opinii dotyczących tego wniosku, w tym siedem uzasadnionych opinii kwestionujących jego zgodność z zasadą pomocniczości. Chociaż wniosek ten spotkał się z dużym zainteresowaniem ze strony parlamentów narodowych, nie osiągnięto standardowego progu (19 głosów) wymaganego do uruchomienia procedury „żółtej kartki”.

- *Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną*¹⁷

Nieskoordynowane wykorzystanie obszarów przybrzeżnych i morskich prowadzi obecnie do konkurencji o przestrzeń morską i przybrzeżną oraz nieefektywnego wykorzystania zasobów morskich i przybrzeżnych. Trwająca niepewność i niemożliwość przewidzenia dostępu do przestrzeni morskiej doprowadziły do wytworzenia gorszych niż optymalne warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez inwestorów. W wyniku szybko rosnącego popytu na przestrzeń morską dla potrzeb prowadzenia nowych rodzajów działalności, takich jak instalacje w celu eksploatacji odnawialnych źródeł energii oraz urządzenia akwakultury, UE musi zapewnić spójne planowanie działalności na morzu. Na tym etapie koordynacja między państwami członkowskimi nie jest wystarczająco zaawansowana, a obecne niespójności między istniejącymi systemami uniemożliwiają skuteczne planowanie transgraniczne.

Komisja otrzymała 14 opinii dotyczących tego wniosku, w tym dziewięć uzasadnionych opinii kwestionujących jego zgodność z zasadą pomocniczości.

4. KONTAKTY I WIZYTY

Poza wymianą pisemnych opinii parlamentów narodowych i odpowiedzi Komisji miał również miejsce mniej formalny dialog polityczny w formie spotkań i kontaktów na poziomie politycznym i administracyjnym. Dialog ten obejmuje następujące działania:

Większość parlamentów narodowych odbywa regularne spotkania z członkami Komisji w Brukseli oraz w poszczególnych państwach członkowskich.

Wiceprzewodniczący ds. stosunków międzyinstytucjonalnych, Maroš ŠEFČOVIČ, odwiedził w 2013 r. osiem parlamentów narodowych (niemiecki *Bundestag*, francuski *Sénat*, chorwacki *Hrvatski sabor*, irlandzki *Houses of the Oireachtas*; litewski *Seimas* i słowacki *Národná Rada*). W tym samym roku wiceprzewodniczący przyjął dużą liczbę gości/delegacji parlamentów narodowych w siedzibie Komisji Europejskiej w Brukseli (czeski *Senát*, duński *Folketing*, francuski *Sénat*, irlandzki *Houses of the Oireachtas*, włoski *Senato della*

Repubblica, maltański *Kamra tad-Deputati*, polski Sejm i rumuński *Camera Deputaților*).

---

¹⁷ COM(2013) 133.

Poza dyskusjami dotyczącymi konkretnych wniosków ustawodawczych i inicjatyw strategicznych podczas przedmiotowych spotkań omówiono kwestie związane ze współpracą między Komisją a parlamentami narodowymi oraz kwestie dotyczące rozwijającego się zarządzania gospodarczego i legitymacji demokratycznej.

Komisja była także reprezentowana na szczeblu politycznym podczas większości głównych posiedzeń międzyparlamentarnych w 2013 r.

W pierwszym Europejskim tygodniu parlamentarnym w styczniu 2013 r. wzięli udział przewodniczący BARROSO (obok przewodniczących VAN ROMPUYA i SCHULZA), wiceprzewodniczący REHN i ŠEFČOVIČ oraz komisarze LEWANDOWSKI i ANDOR.

Wiceprzewodniczący ŠEFČOVIČ wziął udział w posiedzeniu plenarnym COSAC w Wilnie w październiku 2013 r. i w posiedzeniu przewodniczących COSAC w Dublinie w styczniu 2013 r.

Wiceprzewodniczący REHN wziął udział w dyskusji z Komisją budżetową fińskiego *Eduskunta* w celu przedstawienia i omówienia oceny Komisji dotyczącej fińskiego projektu planu budżetowego na 2014 r.

Wysoka przedstawiciel ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodnicząca Komisji, baronowa ASHTON, wzięła udział w dwóch posiedzeniach Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, której celem jest zachęcenie do współpracy międzyparlamentarnej w tej dziedzinie. Pierwsze z tych posiedzeń odbyło się w Dublinie w kwietniu 2013 r., a drugie odbyło się w Wilnie we wrześniu 2013 r.

Członkowie biura komisarza ŠEMETA i personel DG BUDG spotkali się z delegacją Komitetu ds. Rachunków Publicznych duńskiego *Folketing* w Brukseli i z duńskim parlamentem w Hadze w sprawie absolutorium z wykonania budżetu 2012.

W związku z przystąpieniem Chorwacji do UE w dniu 1 lipca 2013 r. komisarz MIMICA przedstawił chorwackiemu *Hrvatski sabor* program prac Komisji na 2014 r.

Urzednicy Komisji, jeżeli zostali o to poproszeni, uczestniczyli także w posiedzeniach komisji parlamentów narodowych, a różne służby Komisji (w szczególności Dyrekcje Generalne CLIMA, ECFIN, ENER, ENV, HOME, JUST, MARE, MARKT, OLAF, REGIO, SANCO) uczestniczyły w regularnych spotkaniach ze stałymi przedstawicielami parlamentów narodowych w Brukseli, aby omówić różne przyszłe inicjatywy lub bieżące sprawy.

W 2013 r., podobnie jak w 2012 r., stali przedstawiciele parlamentów narodowych spotkali się także z wiceprzewodniczącym ŠEFČOVIČEM oraz z członkami biur przewodniczącego BARROSO, wiceprzewodniczącym ŠEFČOVIČEM i innymi członkami Komisji.

5. WNIOSKI I PERSPEKTYWY

W 2013 r. w dalszym ciągu miało miejsce znacząca wymiana w ramach pisemnego dialogu politycznego między Komisją a parlamentami narodowymi, w którym parlamenty narodowe wydały łącznie około 600 opinii. Chociaż prawie wszystkie izby przesłały co najmniej jedną uwagę, prawie 80 % opinii otrzymano od dziesięciu najbardziej aktywnych izb. Dokumentami Komisji, które wywołały największą liczbę opinii, były także dokumenty, w sprawie których parlamenty przekazały największą liczbę uzasadnionych opinii. Poza pisemnym dialogiem Komisja w dalszym ciągu utrzymywała częste kontakty z parlamentami narodowymi i odbywała z nimi częste spotkania na szczeblu politycznym i oficjalnym, w Brukseli oraz w państwach członkowskich.

Na początku 2014 r. parlamenty narodowe i Parlament Europejski potwierdziły zamiar dalszego angażowania się w działania na szczeblu UE, takie jak europejski semestr. Legitymacja demokratyczna w dalszym ciągu pozostanie głównym tematem dyskusji pomiędzy instytucjami UE a parlamentami narodowymi.

Na posiedzeniu plenarnym COSAC w styczniu 2014 r. powtarzającymi się tematami były rola parlamentów narodowych, legitymacja demokratyczna i odpowiedzialność. Holenderski *Tweede Kamer* i duński *Folketing* przedstawiły nowe konkretne pomysły i wnioski dotyczące roli i praw parlamentów narodowych.

W kwietniu 2014 r. Komisja Spraw Konstytucyjnych Parlamentu Europejskiego przyjęła sprawozdanie Carla CASINI (EPP/IT) na temat parlamentów narodowych. W sprawozdaniu zaleca się między innymi, aby parlamenty narodowe „poczyniły kroki, które mają na celu poprawę mechanizmów sterowania i monitorowania w celu zapewnienia większej spójności”. Podkreśla w nim także, że mechanizm wczesnego ostrzegania stanowi jeden z instrumentów aktywnej współpracy między instytucjami europejskimi a instytucjami krajowymi i z zadowoleniem przyjmuje się fakt, że instrument ten wykorzystuje się również jako kanał konsultacji i dialogu opartego na współpracy między poszczególnymi instytucjami wielopoziomowego systemu zarządzania UE.

Podczas drugiego Europejskiego tygodnia parlamentarnego, który miał miejsce w styczniu 2014 r., ponownie wykazano, że Parlament Europejski i parlamenty narodowe mają wspólne interesy. W ramach części programu dotyczącej konferencji międzyparlamentarnej odbyły się cztery debaty plenarne na temat zaburzeń równowagi makroekonomicznej, legitymacji demokratycznej programów dostosowań makroekonomicznych, wspierania wzrostu i promowania miejsc pracy oraz wzmocnienia nadzoru budżetowego w UGW.

Załącznik 1

Liczba opinii otrzymanych przez Komisję w 2013 r. w podziale na parlamenty narodowe/izby (dialog polityczny oraz mechanizm kontroli zasady pomocniczości)

Państwo członkowskie	Izba	Łączna liczba opinii ¹⁸	Liczba uzasadnionych opinii (Protokół nr 2) ¹⁹
Portugalia	<i>Assembleia da República</i>	192	1
Republika Czeska	<i>Senát</i>	64	2
Niemcy	<i>Bundesrat</i>	40	3
Francja	<i>Assemblée nationale</i>	40 ²⁰	1
Rumunia	<i>Camera Deputaților</i>	38	2
Włochy	<i>Senato della Repubblica</i>	36	2
Rumunia	<i>Senatul</i>	26	3
Szwecja	<i>Riksdag</i>	24	9
Zjednoczone Królestwo	<i>House of Lords</i>	18	3
Hiszpania	<i>Congreso de los Diputados i Senado</i> (obie izby)	17 ²¹	5 ²²
Irlandia	<i>Houses of the Oireachtas</i> (obie izby)	12 ²³	3 ²⁴
Niderlandy	<i>Eerste Kamer</i>	10	3
Austria	<i>Bundesrat</i>	9	6
Republika Czeska	<i>Poslanecká sněmovna</i>	8	2

¹⁸ Podana liczba obejmuje zarówno opinie, jak i uzasadnione opinie otrzymane od parlamentów narodowych.

¹⁹ Zgodnie z definicją zawartą w protokole nr 2 opinię można zakwalifikować jako uzasadnioną, jeżeli zawiera ona wyraźne stwierdzenie naruszenia zasady pomocniczości i została przesłana Komisji w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania wniosku parlamentom narodowym.

²⁰ Z których 25 *Assemblée nationale* wysłało, nie żądając odpowiedzi.

²¹ Liczone jako 17 opinii obu izb.

²² Liczone jako pięć uzasadnionych opinii obu izb.

²³ Liczone jako 12 opinii obu izb.

²⁴ Liczone jako trzy uzasadnione opinie obu izb.

Francja	<i>Sénat</i>	8	4
Polska	Senat	8	2
Malta	<i>Kamra tad-Deputati</i>	7	5
Niderlandy	<i>Tweede Kamer</i>	7	5
Włochy	<i>Camera dei Deputati</i>	6	0
Litwa	<i>Seimas</i>	6	6
Polska	Sejm	6	2
Luksemburg	<i>Chambre des Députés</i>	5	2
Słowenia	<i>Državni zbor</i>	5	1
Zjednoczone Królestwo	<i>House of Commons</i>	5	5
Dania	<i>Folketing</i>	4	1
Grecja	<i>Vouli ton Ellinon</i>	4	3
Belgia	<i>Chambre des Représentants</i>	3	1
Austria	<i>Nationalrat</i>	2	0
Estonia	<i>Riigikogu</i>	2	1
Finlandia	<i>Eduskunta</i>	2	1
Węgry	<i>Országgyűlés</i>	2	1
Belgia	<i>Sénat</i>	1	1
Bułgaria	<i>Narodno Sabranie</i>	1	0
Cypr	<i>Vouli ton Antiprosopon</i>	1	1
Łotwa	<i>Saeima</i>	1	1
Słowacja	<i>Národná Rada</i>	1	0
Chorwacja (od 01/07/2013 r.)	<i>Hrvatski sabor</i>	0	0
Niemcy	<i>Bundestag</i>	0	0

Słowenia	<i>Državni svet</i>	0	0
OGÓLEM		621	88

Załącznik 2

Dokumenty Komisji, których dotyczyła największa liczba opinii²⁵ otrzymanych przez Komisję w 2013 r. (dialog polityczny oraz mechanizm kontroli zasady pomocniczości)

	Dokument Komisji	Tytuł	Łączna liczba opinii ²⁶	Liczba uzasadnionych opinii (Protokół nr 2) ²⁷
1	COM(2013) 534	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej	20 ²⁸	13 ²⁹
2	COM(2012) 788	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów	17	7
3	COM(2013) 133	Wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną	14 ³⁰	9 ³¹

²⁵ W tabeli wymieniono wszystkie dokumenty Komisji, których dotyczyło co najmniej sześć opinii parlamentów narodowych.

²⁶ Podana liczba obejmuje zarówno opinie, jak i uzasadnione opinie otrzymane od parlamentów narodowych.

²⁷ Zgodnie z definicją zawartą w protokole nr 2 opinię można zakwalifikować jako uzasadnioną, jeżeli zawiera ona wyraźne stwierdzenie naruszenia zasady pomocniczości i została przesłana Komisji w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania wniosku parlamentom narodowym.

²⁸ Z których jedna została wydana wspólnie przez obie izby irlandzkiego *Houses of the Oireachtas* – liczona jako jedna opinia z obu izb.

²⁹ Z których jedna została wydana wspólnie przez obie izby irlandzkiego *Houses of the Oireachtas* – liczona jako jedna opinia obu izb. Zgodnie z protokołem nr 2, jeżeli projekt aktu ustawodawczego przekazany na podstawie art. 76 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczący przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w którym uzasadnione opinie stanowią co najmniej jedną czwartą wszystkich głosów przypisanych parlamentom narodowym – dwa głosy, lub w przypadku systemu parlamentarnego dwuizbowego jeden głos przypadający na każdą z dwóch izb – próg procedury „żółtej kartki” uznaje się za osiągnięty i należy dokonać przeglądu projektu. 13 uzasadnionych opinii dotyczących COM(2013) 534 stanowi 18 głosów, tym samym osiągając próg „żółtej kartki”, wraz z przystąpieniem Chorwacji w dniu 1 lipca 2013 r., z liczbą 14 z 56 głosów.

³⁰ Z których jedna opinia została wydana wspólnie przez obie izby irlandzkiego *Houses of the Oireachtas* – liczona jako jedna opinia obu izb.

³¹ Z których jedna uzasadniona opinia została wydana wspólnie przez obie izby irlandzkiego *Houses of the Oireachtas* – liczona jako jedna opinia obu izb.

4	COM(2013) 173 ³²	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) oraz uchylającego decyzję 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW	10 ³³	3 ³⁴
5	COM(2013) 296	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów	10 ³⁵	7 ³⁶
6	COM(2013) 28 ³⁷	Wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 w odniesieniu do otwarcia rynku krajowych usług kolejowego transportu pasażerskiego	9	6
7	COM(2013) 147	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej	9	2

³² Jedna opinia dotycząca niniejszego dokumentu Komisji, wydana przez włoski *Camera dei Deputati*, dotyczyła także COM(2013) 172.

³³ Z których jedna opinia została wydana wspólnie przez obie izby parlamentu hiszpańskiego – liczona jako jedna opinia obu izb.

³⁴ Z których jedną uzasadnioną opinię wydały wspólnie obie izby parlamentu hiszpańskiego – liczona jako jedna uzasadniona opinia obu izb.

³⁵ Z których jedną opinię wydały wspólnie obie izby parlamentu hiszpańskiego – liczona jako jedna opinia obu izb.

³⁶ Z których jedną uzasadnioną opinię wydały wspólnie obie izby parlamentu hiszpańskiego – liczona jako jedna uzasadniona opinia obu izb.

³⁷ Jedna opinia dotycząca niniejszego dokumentu Komisji, wydana przez czeski *Senát*, dotyczyła także COM(2013) 25, COM(2013) 26, COM(2013) 27, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31. Jedna opinia dotycząca niniejszego dokumentu Komisji, wydana przez portugalski *Assembleia da República*, dotyczyła także COM(2013) 26, COM(2013) 27, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31. Trzy uzasadnione opinie dotyczące niniejszego dokumentu Komisji, wydana przez niderlandzki *Eerste Kamer*, niderlandzki *Tweede Kamer* i luksemburską *Chambre des Députés*, dotyczyły także COM(2013) 29. Jedna uzasadniona opinia dotycząca niniejszego dokumentu Komisji, wydana przez szwedzki *Riksdag*, dotyczyła także COM(2013) 27, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31.

8	COM(2012) 614 ³⁸	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie i odnośnych środków	8	5
9	COM(2013) 627	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego środki dotyczące europejskiego jednolitego rynku łączności elektronicznej i mające na celu zapewnienie łączności na całym kontynencie, zmieniające dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1211/2009 i (UE) nr 531/2012	8	4
10	COM(2013) 71	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie wdrożenia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych	8	1
11	COM(2012) 777	Komunikat Komisji dotyczący planu działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej – Otwarcie debaty europejskiej	6	0
12	COM(2013) 166 ³⁹	Komunikat „W kierunku pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej – Koordynacja <i>ex ante</i> planów zasadniczych reform polityki gospodarczej”	6	0
13	COM(2013) 228	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli i	6	1

³⁸ Dwie uzasadnione opinie dotyczące niniejszego dokumentu Komisji, wydane przez czeską *Poslanecká sněmovna* i brytyjski *House of Lords*, dotyczyły także COM(2012) 615.

³⁹ Cztery opinie dotyczące niniejszego dokumentu Komisji, wydane przez czeski *Senát*, czeską *Poslanecká sněmovna*, włoski *Camera dei Deputati* i portugalski *Assembleia da República*, dotyczyły także COM(2013) 165.

		przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012		
14	COM(2013) 48 ⁴⁰	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii	6	1
15	COM(2013) 535	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust)	6	1

---

⁴⁰ Dwie opinie dotyczące niniejszego dokumentu Komisji wydane przez czeską *Poslanecká sněmovna* i czeski *Senát*, dotyczyły także JOIN(2013) 1.

Załącznik 3

Liczba opinii otrzymanych przez Komisję w 2013 r. w podziale na kierujące służby Komisji (dialog polityczny oraz mechanizm kontroli zasady pomocniczości)

Kierująca służba Komisji	Łączna liczba opinii⁴¹
Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego i Usług	68
Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości	67
Dyrekcja Generalna ds. Mobilności i Transportu	61
Dyrekcja Generalna ds. Wewnętrznych	52
Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Konsumentów	43
Dyrekcja Generalna ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii	38
Sekretariat Generalny	32
Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego	25
DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu	24
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa	24
Dyrekcja Generalna ds. Środowiska	23
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej	21
Dyrekcja Generalna ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu	18
Dyrekcja Generalna ds. Energii	18
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarczych i Finansowych	16
Dyrekcja Generalna Eurostat	12
Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej	11
Dyrekcja Generalna ds. Badań Naukowych i Innowacji	11
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów	8

⁴¹ Podana liczba obejmuje zarówno opinie, jak i uzasadnione opinie otrzymane od parlamentów narodowych.

Wiejskich	
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji	8
Dyrekcja Generalna ds. Edukacji i Kultury	7
Dyrekcja Generalna ds. Rozszerzenia	7
Dyrekcja Generalna ds. Handlu	7
Dyrekcja Generalna ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid	5
DG BUDG	4
Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)	4
Europejska Służba Działań Zewnętrznych	3
COMM	1
Dyrekcja Generalna ds. Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności	1
Dyrekcja Generalna ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa	1
Służba Prawna	1
OGÓLEM	621

Bruksela, dnia 5.8.2014 r.
COM(2014) 506 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI

SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA 2013 R.
W SPRAWIE POMOCNICZOŚCI I PROPORCJONALNOŚCI

1. WPROWADZENIE

Niniejszy dokument stanowi dwudzieste pierwsze sprawozdanie roczne w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności w odniesieniu do stanowienia prawa UE. Jest ono składane zgodnie z art. 9 protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (zwanego dalej „protokołem”), załączonego do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Sprawozdanie dotyczy tego, w jaki sposób te dwie zasady wdrażane są przez instytucje i organy UE oraz czy praktyka uległa zmianie w porównaniu z poprzednimi latami. W sprawozdaniu również analizuje się szczegółowo niektóre wnioski Komisji, które były przedmiotem uzasadnionych opinii parlamentów narodowych w 2013 r. Biorąc pod uwagę ściśle powiązania mechanizmu kontroli zasady pomocniczości oraz dialogu politycznego między parlamentami narodowymi a Komisją, niniejsze sprawozdanie należy uznać za uzupełnienie sprawozdania rocznego Komisji za rok 2013 w sprawie stosunków z parlamentami narodowymi¹.

2. STOSOWANIE ZASAD PRZEZ INSTYTUCJE

2.1. Komisja

Przy opracowywaniu polityki Komisja wprowadziła procedury mające na celu ocenę zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności na różnych etapach cyklu podejmowania decyzji zgodnie z zasadami inteligentnych regulacji. Przed zaproponowaniem nowych inicjatyw Komisja sprawdza, czy działanie na szczeblu UE jest uzasadnione i konieczne. W odniesieniu do wszystkich znaczących nowych inicjatyw publikowane są plany działania². Plany działania zawierają wstępny opis tych możliwych inicjatyw oraz zarys planów Komisji dotyczących prac w zakresie polityki i konsultacji. Plany działania zawierają również wstępne uzasadnienie działania z punktu widzenia zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Kiedy trzeba przeprowadzić ocenę oddziaływania, zainteresowane strony proszone są o wypowiedzenie się, poprzez konsultacje społeczne, na temat potrzeby działania i możliwych rozwiązań zidentyfikowanych problemów. W oparciu o odpowiedzi udzielone w ramach tych konsultacji i inne istotne uwagi przeprowadzane są oceny skutków, w których analizowana jest pomocniczość i oceniana jest proporcjonalność zbadanych wariantów. Wytoczne dotyczące oceny skutków zawierają wytyczne w sprawie oceny potrzeby podjęcia działania na szczeblu UE i wartości, jaką działanie to by wniosło³.

Na późniejszym etapie procesu tworzenia polityki oceny skutków podlegają szczegółowej kontroli Rady ds. Oceny Skutków⁴. W 2013 r. Rada ds. Oceny Skutków zbadała 97 ocen skutków i wydała 142 opinie. W ponad jednej trzeciej (34 %) zbadanych przypadków Rada przedstawiła uwagi dotyczące kwestii pomocniczości i proporcjonalności. Wskazuje to na

---

¹ COM(2014) XXX final.

² http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/planned_ia_pl.htm

³ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/commission_guidelines/commission_guidelines_en.htm

⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/iab/iab_en.htm

znaczenie, jakie Komisja przypisuje uwzględnianiu pomocniczości i proporcjonalności przy opracowywaniu wniosków ustawodawczych. W uzasadnieniu towarzyszącym wnioskowi ustawodawczemu określa się również, w jaki sposób wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości.

Przykładem przypadku, w którym aspekty pomocniczości były przedmiotem intensywnej dyskusji, jest wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie tymczasowej pomocy prawnej dla podejrzanych lub oskarżonych, którzy zostali pozbawieni wolności, oraz w sprawie pomocy prawnej w ramach postępowania dotyczącego europejskiego nakazu aresztowania⁵. Rada ds. Oceny Skutków wydała pozytywną opinię, lecz uznała, że „w sprawozdaniu należy jaśniej opisać, jakie problemy dotyczące praw podstawowych, które wymagają podjęcia działań przez UE, nie są w dostatecznym stopniu rozwiązane na poziomie państw członkowskich lub Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. W sprawozdaniu należy określić, które państwa członkowskie nie mają ram pomocy prawnej zapewniających prawidłowe wdrożenie dyrektywy w sprawie dostępu do adwokata, tak aby było jasne, w jakich przypadkach państwa członkowskie nie spełniają niezbędnych wymogów i gdzie do zapewnienia minimum norm w zakresie praw konieczne jest działanie na szczeblu UE”. W rezultacie wzmocniono odpowiednie sekcje oceny skutków i dokładniej wyjaśniono niewydolność istniejących rozwiązań.

Innym przykładem jest wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie standardowej deklaracji VAT⁶. Rada uznała, że „w sprawozdaniu należy przedstawić bardziej szczegółową analizę pomocniczości”. Dokładniej ujmując, Rada poprosiła o przedstawienie więcej szczegółów wykazujących, że deklaracje VAT aktualnie nie działają efektywnie i powodują nadmierne obciążenie dla przedsiębiorstw oraz że preferowany wariant nie doprowadzi do dodatkowego obciążenia dla państw członkowskich wskutek stosowania mniej skomplikowanych systemów VAT. Odpowiednie sekcje oceny skutków zostały zmienione zgodnie z tymi zaleceniami, zapewniając lepsze wyjaśnienie, dlaczego potrzebne są pewne normy minimalne w celu zmniejszenia barier w handlu transgranicznym oraz obciążenia administracyjnego dla przedsiębiorstw.

Aspekty proporcjonalności omówiono na przykład w ocenie skutków towarzyszącej wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki w instrumentach finansowych i umowach finansowych⁷. Rada zaleciła, aby w ocenie skutków „lepiej wyjaśniono, w jaki sposób zapewniona będzie proporcjonalność, szczególnie w przypadku mniejszych lub mniej ryzykownych podmiotów przekazujących dane na potrzeby wskaźników lub podmiotów opracowujących takie wskaźniki”. W rezultacie zmieniona ocena skutków zawierała bardziej szczegółowe wyjaśnienie, w szczególności w odniesieniu do sposobu dostosowania wymogów, tak aby planowane środki były mniej uciążliwe dla mniejszych podmiotów opracowujących wskaźniki.

Poprzez swoje zalecenia Rada przyczynia się do poprawy analizy zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Jej opinie stanowią istotne wsparcie procesu decyzyjnego Komisji w zakresie polityki.

---

⁵ COM(2013) 824 final.

⁶ COM(2013) 721 final.

⁷ COM(2013) 641 final.

Pomocniczość i proporcjonalność mają również kluczowe znaczenie w kontekście retrospektywnej oceny tego, czy działania UE pozostają konieczne oraz czy rzeczywiście przyniosą oczekiwane rezultaty, ostatecznie poprawiają warunki dla obywateli Unii i przedsiębiorstw europejskich oraz przyczyniają się do globalnej roli UE na poziomie, którego nie osiągnęłyby same państwa członkowskie. Komisja zobowiązała się do przeprowadzania oceny w pierwszej kolejności i analizowania dotychczasowych wyników przed rozważeniem ewentualnych zmian. Przez gromadzenie dowodów i określanie doświadczeń, które można uwzględnić w procesie decyzyjnym, UE sprawia, że ocena polityki UE jest integralną i stałą częścią kształtowania przez nią polityki. Co więcej, wartość dodana UE, to jest ocena roli interwencji na szczeblu UE i zajęcie stanowiska co do tego, czy dalsze działanie jest nadal wymagane na tym poziomie, jest jednym z pięciu kluczowych zagadnień związanych z oceną (skuteczność, efektywność, znaczenie, spójność, wartość dodana UE), w oparciu o które polityka i prawodawstwo UE są regularnie oceniane⁸.

2.2. Parlamenty narodowe

W 2013 r. Komisja otrzymała 88 **uzasadnionych opinii**⁹ parlamentów narodowych na temat poszanowania zasady pomocniczości (zob. załącznik), co stanowi wzrost o 25 % w porównaniu z rokiem poprzednim (70 uzasadnionych opinii w 2012 r.). Uzasadnione opinie otrzymane w 2013 r. stanowiły również wyższy odsetek (14 %) ogólnej liczby opinii, które Komisja otrzymała w kontekście szerszego dialogu politycznego z parlamentami narodowymi (621). W latach 2012 i 2011 opinie uzasadnione stanowiły nieco ponad 10 % opinii.

W 2013 r. po raz drugi w historii parlamenty narodowe uruchomiły procedurę „**żółtej kartki**” w kontekście mechanizmu kontroli zasady pomocniczości, a mianowicie w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej¹⁰. Bardziej szczegółowy opis tej sprawy znajduje się w rozdziale 3.

Uzasadnione opinie są w dalszym ciągu bardzo zróżnicowane pod względem formy oraz rodzaju argumentów wysuwanych przez parlamenty narodowe na poparcie wniosku, że zasada pomocniczości została naruszona. Podobnie jak w 2012 r. , parlamenty narodowe wydały w 2013 r. uzasadnione opinie o różnorodnej tematyce. 88 wydanych uzasadnionych opinii dotyczyło 36¹¹ wniosków Komisji. W odpowiedzi na wniosek dotyczący Prokuratury Europejskiej wydano 13 uzasadnionych opinii; w drugiej kolejności najwięcej uzasadnionych opinii (dziewięć) wydano w odniesieniu do wniosku dotyczącego dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną¹². Parlamente narodowe wydały siedem uzasadnionych opinii na temat wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów¹³, a także na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz

---

⁸ Komunikat „Wzmacnianie podstaw inteligentnych regulacji – lepsza ocena” – COM(2013) 686 final z 02. 10. 2013.

⁹ Zob. przypis 44.

¹⁰ COM(2013) 534 final.

¹¹ Komisja otrzymała 88 uzasadnionych opinii, z których część dotyczyła więcej niż jednego dokumentu.

¹² COM(2013) 133 final.

¹³ COM(2012) 788 final.

przejrzystości finansowej portów¹⁴ (więcej szczegółów – zob. załącznik do niniejszego sprawozdania).

Podobnie jak w 2012 r., szwedzki *Riksdag* był tym parlamentem narodowym, który wydał zdecydowanie najwięcej uzasadnionych opinii (9), chociaż liczba ta była znacznie mniejsza niż w 2012 r. (20). Austriacki *Bundesrat* i litewski *Seimas* znalazły się na drugim miejscu pod względem liczby wydanych uzasadnionych opinii (po 6), a dalsze miejsca zajęły dwie izby hiszpańskie (*Congreso de los Diputados* i *Senado*), maltańska *Kamra tad-Deputati*, niderlandzka *Tweede Kamer* oraz brytyjska House of Commons (po 5).

2.3. Parlament Europejski i Rada

a) Parlament Europejski

W odniesieniu do kwestii pomocniczości i proporcjonalności Parlament Europejski utrwalił swoją praktykę wspierania sprawozdań z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych na podstawie art. 225 TFUE opartymi na dowodach analizami potencjalnej wartości dodanej UE. Ogółem w 2013 r. ukończono pięć ocen towarzyszących sprawozdaniom z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych złożonym przez Parlament Europejski. Obejmowały one:

- lepsze zarządzanie jednolitym rynkiem;
- walkę z przemocą wobec kobiet;
- dyrektywę dotyczącą transgranicznego przeniesienia siedziby spółki (14. dyrektywa o prawie spółek);
- stosowanie zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet za taką samą pracę o jednakowej wartości; oraz
- statut europejskich towarzystw ubezpieczeń wzajemnych.

Ponadto w 2013 r. ukończono pięć sprawozdań dotyczących „kosztów braku działań na poziomie europejskim”. Miały one na celu zbadanie możliwości osiągnięcia zysków lub „dobra publicznego” poprzez działanie na szczeblu UE w określonych obszarach polityki. Obejmowały one:

- europejską wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony;
- zwiększenie koordynacji między darczyńcami UE;
- europejski kodeks prawa prywatnego międzynarodowego;
- jednolity rynek energii; oraz
- promowanie swobodnego przepływu obywateli i przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w UE.

W 2013 r. Dział ds. Oceny Ex Ante Skutków Parlamentu Europejskiego opracował 50 wstępnych ocen dotyczących ocen skutków Komisji, dwie szczegółowe oceny dotyczące

---

¹⁴ COM(2013) 296 final.

oceny skutków Komisji, trzy oceny skutków dotyczące poprawek Parlamentu Europejskiego (w sumie oceniono 20 poprawek) i jedną alternatywną ocenę skutków (w przypadku gdy Komisja nie opracowała żadnej).

b) Rada

Zgodnie z art. 4 protokołu nr 2 akapit trzeci Rada przekazuje parlamentom narodowym wszystkie projekty aktów ustawodawczych i zmienione projekty, które pochodzą od grupy państw członkowskich, Trybunału Sprawiedliwości, Europejskiego Banku Centralnego (EBC) lub Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI). W następstwie tego obowiązku (na mocy art. 6 akapit drugi protokołu) wszelkie opinie na temat projektu aktu ustawodawczego pochodzącego od grupy państw członkowskich przewodniczący Rady przekazuje rządów tych państw członkowskich. Podobnie wszelkie opinie na temat projektu aktu ustawodawczego pochodzącego od Trybunału Sprawiedliwości, EBC lub EBI przewodniczący Rady przekazuje danej instytucji lub organowi (na mocy art. 6 akapit trzeci protokołu).

Oprócz tych obowiązków wynikających z Traktatu Sekretariat Generalny Rady informuje członków Rady o opiniach państw członkowskich na temat projektów aktów ustawodawczych pochodzących od innych instytucji. W 2013 r. Sekretariat Rady otrzymał dużą liczbę opinii i uzasadnionych opinii parlamentów narodowych, które wydano na mocy protokołu i w ramach dialogu politycznego między parlamentami narodowymi a Komisją. Opinie te przekazano członkom Rady do ich wiadomości.

Ponadto w ramach procedury ustawodawczej Rada sprawdza zgodność z zasadami pomocniczości i proporcjonalności podczas dokonywania przeglądu ocen skutków towarzyszących wnioskowi Komisji.

2.4. Komitet Regionów

W 2013 r. Komitet Regionów (KR) przyjął i wdrożył swój pierwszy program prac w zakresie zasady pomocniczości¹⁵. Program ten obejmował pięć inicjatyw¹⁶ wybranych z programu prac Komisji Europejskiej na podstawie ustalonych kryteriów¹⁷, które to inicjatywy należy szczególnie dokładnie monitorować pod kątem pomocniczości.

Ponieważ w większości państw członkowskich za wdrażanie przepisów UE dotyczących odpadów odpowiedzialne są organy lokalne i regionalne, KR ściśle monitorował przegląd polityki i przepisów UE dotyczących odpadów, konsultując się z grupą ekspertów ds. zasady pomocniczości oraz Siecią Monitorującą Stosowanie Zasady Pomocniczości. W odniesieniu do inicjatywy dotyczącej „pakietów portowych” istniały zastrzeżenia, że być może w niewystarczającym stopniu uwzględniono w niej specyficzne uwarunkowania lokalne i regionalne w Europie, dlatego przeprowadzono konsultacje z parlamentami i rządami regionalnymi w sprawie kwestii związanych z pomocniczością i proporcjonalnością

¹⁵ CdR 2336/2012, przyjęty przez Prezydium KR 30 stycznia 2013 r.

¹⁶ 1. Przegląd polityki i prawodawstwa dotyczącego gospodarowania odpadami;
2. Pakiet portowy (zastąpił wybraną początkowo inicjatywę niebieskiego pasa);
3. Mobilność w miastach;
4. Elektroniczne fakturuwanie w dziedzinie zamówień publicznych; oraz
5. Ramy oceny stanu klimatu i wykorzystania energii umożliwiające bezpieczne stosowanie niekonwencjonalnych metod wydobycia węglowodorów.

¹⁷ a) inicjatywy powinny przynosić wyraźne korzyści polityczne dla władz lokalnych i regionalnych;
b) inicjatywy powinny dotyczyć kompetencji władz lokalnych i regionalnych; oraz
c) inicjatywy powinny mieć potencjalny wymiar pomocniczości.

równoległe z ośmiotygodniowym okresem przewidzianym w mechanizmie wczesnego ostrzegania. Wszystkie podmioty, których opinii zasięgnięto, stwierdziły, że inicjatywa jest zgodna z zasadą pomocniczości, chociaż poruszono pewne kwestie proporcjonalności.

W dniu 25 września 2013 r. zorganizowano warsztaty poświęcone szybkiemu badaniu¹⁸ w kontekście oceny oddziaływania terytorialnego, których celem było przeanalizowanie tej inicjatywy. Były one współorganizowane przez KR i Europejską Sieć Obserwacyjną Rozwoju Terytorialnego i Spójności Terytorialnej w dniu 25 września 2013 r. w związku z tą inicjatywą. Wtedy KR po raz pierwszy przeprowadził ocenę oddziaływania terytorialnego w oparciu o metodykę szybkiego badania. Konsultacje z parlamentami i rządami regionalnymi przeprowadzono również w odniesieniu do pomocniczości i proporcjonalności wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych, biorąc pod uwagę potencjalny wpływ tej inicjatywy na koszty i obciążenie administracyjne na szczeblu lokalnym i regionalnym. Respondenci w większości zgodzili się, że inicjatywa ta jest zgodna z zasadą pomocniczości, lecz poruszyli pewne zagadnienia związane z zasadą proporcjonalności. W szczególności podkreślili, że perspektywa organów lokalnych i regionalnych nie została w wystarczającym stopniu uwzględniona.

Poza programem prac Komisji skonsultowano się z grupą ekspertów ds. zasady pomocniczości również na potrzeby przygotowania opinii z inicjatywy własnej KR na temat decentralizacji w UE oraz roli samorządu lokalnego i regionalnego w kształtowaniu i realizacji polityki UE¹⁹.

W celu wspierania monitorowania pomocniczości KR ponadto uaktualnił REGPEX — internetowe narzędzie dla regionów posiadających kompetencje ustawodawcze — dodając interaktywną mapę regionów posiadających takie uprawnienia oraz profile wszystkich parlamentów regionalnych. Aby pomóc w ocenie doświadczenia uzyskanego w wyniku stosowania systemu wczesnego ostrzegania oraz rozpowszechnić najlepsze praktyki, KR opublikował opracowanie pt. „The Subsidiarity Early Warning System of the Lisbon Treaty — the role of regional parliaments with legislative powers and other subnational authorities”.

W niektórych z opinii KR wydanych w 2013 r. wyrażono obawy co do zgodności inicjatyw ustawodawczych UE z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. W opinii na temat wniosku dotyczącego dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną²⁰ argumentowano, że wniosek ten nie jest zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. W swojej opinii na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia o kontrolach urzędowych²¹ i opinii na temat wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów²² KR wyraził także obawy dotyczące stosowania aktów delegowanych.

---

¹⁸ Metodyka ta umożliwia przeprowadzenie szybkiej analizy *ex ante* potencjalnych skutków prawodawstwa UE w dziedzinie rozwoju regionów. Stanowi połączenie narzędzia opartego na znormalizowanych wskaźnikach ze środkami systematycznego gromadzenia wiedzy eksperckiej poprzez warsztaty. Obejmuje ona potencjalne skutki na poziomie ogólnym ze wspólnymi wskaźnikami dla europejskich regionów NUTS 2.

¹⁹ CdR 2214/2012.

²⁰ CdR 3766/2013.

²¹ CdR 5295/2013.

²² CdR 2062/2013.

Wspomniano również o rocznym sprawozdaniu w sprawie pomocniczości za 2013 rok, które wydał Komitet Regionów²³.

2.5. Trybunał Sprawiedliwości

W 2013 r. Trybunał Sprawiedliwości nie wydał istotnych wyroków dotyczących zasady pomocniczości, lecz zapadły dwa wyroki Sądu dotyczące tej zasady.

W sprawie T-31/07 *Du Pont de Nemours i in. przeciwko Komisji* wiele przedsiębiorstw wniosło o stwierdzenie nieważności dyrektywy Komisji, w której w pewnym zakresie włączono flusilazol jako substancję czynną do środków ochrony roślin na mocy dyrektywy 91/414/EWG²⁴. Jedną z podstaw sprawy było naruszenie zasady pomocniczości. W wyroku z dnia 12 kwietnia 2013 r. Sąd podkreślił, że zasada ta ma zastosowanie tylko w obszarach, które nie wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji UE (pkt 202). Jako że w dyrektywie 91/414/EWG powierzono organom Unii wyłączną kompetencję w odniesieniu do oceny substancji czynnych, które mogą być stosowane w środkach ochrony roślin, oraz do wprowadzenia ograniczeń w ich akceptowaniu (pkt 203 i 204), orzeczono, że środki przyjęte w ramach wykonywania tej kompetencji nie są objęte zasadą pomocniczości (pkt 205). Sąd odrzucił zatem argument skarżących, potwierdzając swoje orzecznictwo w tej kwestii²⁵.

W sprawie T-526/10 *Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Komisji* skarżący wnioskowali o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji ustanawiającego szczegółowe zasady w sprawie handlu produktami z fok²⁶, w tym ze względu na naruszenie zasady pomocniczości. W wyroku z dnia 25 kwietnia 2013 r. Sąd oddalił ten wniosek. Sąd podkreślił orzecznictwo, zgodnie z którym zasada pomocniczości ma zastosowanie do środków UE na podstawie art. 114 TFUE „w zakresie, w jakim przepis ten nie przyznaje [UE] wyłącznej kompetencji do regulowania działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym, lecz udziela jedynie kompetencji w celu poprawy warunków ustanowienia i funkcjonowania tego rynku przez eliminację utrudnień w swobodnym przepływie towarów oraz w swobodzie świadczenia usług lub usunięcia zakłóceń konkurencji” (pkt 84)²⁷. Sąd uznał, że jest jasne, iż „cel rozporządzenia podstawowego nie może być zrealizowany w satysfakcjonujący sposób przez działanie podjęte tylko w państwach członkowskich i że zakłada on działanie na poziomie Unii, jak wskazuje różnorodny rozwój danych uregulowań krajowych”. W związku z tym cel zamierzonego działania mógł być lepiej realizowany na poziomie Unii i rozporządzenie nie naruszało zasady pomocniczości (pkt 85).

3. NAJWAŻNIEJSZE PRZYPADKI WNIOSKÓW BUDZĄCYCH ZASTRZEŻENIA CO DO ZGODNOŚCI Z ZASADAMI POMOCNICZOŚCI I PROPORCJONALNOŚCI

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

²³ <https://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/news/Pages/Subsidiarity-Annual-Report-2013.aspx>

²⁴ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. U. L 230 z 19. 8. 1991, s. 1).

²⁵ Wyrok w sprawie T-420/05 R *Vischim przeciwko Komisji*, Zb. Orz. [2009], s. II-3841, pkt 223.

²⁶ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 737/2010 z dnia 10 sierpnia 2010 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok (Dz. U. L 216 z 17. 8. 2010, s. 1).

²⁷ Wyrok w sprawie C-491/01 *British American Tobacco (Investments) i Imperial Tobacco*, Rec. [2002], s. I-11453, pkt 179.

Wniosek Komisji dotyczący Prokuratury Europejskiej²⁸ przyjęto w dniu 17 lipca 2013 r. Celem wniosku jest ustanowienie Prokuratury Europejskiej na potrzeby dochodzenia i ścigania sprawców przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii. Prokuratura Europejska byłaby organem Unii o zdecentralizowanej strukturze, który w przypadku większości swoich działań opierałby się na krajowych organach dochodzeniowych i organach ścigania, a także na prawie krajowym.

Parlamenty narodowe wydały 13 uzasadnionych opinii²⁹ dotyczących tego wniosku, co stanowiło 18 głosów z 56 możliwych³⁰. Na mocy art. 7 ust. 2 protokołu nr 2 w tym przypadku do uruchomienia procedury „żółtej kartki” potrzeba było 14 głosów.

W 2013 r. siedem innych izb parlamentów narodowych³¹ wydało w ramach dialogu politycznego opinie na temat tego wniosku. Nie twierdziły, że wniosek Komisji jest niezgodny z zasadą pomocniczości, lecz skomentowały jego określone elementy³².

W dniu 6 listopada 2013 r. Komisja potwierdziła, że mechanizm kontroli zasady pomocniczości opisany w art. 7 ust. 2 protokołu nr 2 został uruchomiony. W efekcie Komisja przeprowadziła przegląd wniosku, po czym wydała komunikat³³, w którym uzasadnione opinie przedstawione przez parlamenty narodowe dokładnie przeanalizowano z punktu widzenia zasady pomocniczości. Analizując uzasadnione opinie, Komisja wprowadziła rozróżnienie na argumenty dotyczące zasady pomocniczości lub argumenty, które można by interpretować jako zastrzeżenia dotyczące zasady pomocniczości, oraz inne argumenty dotyczące zasady proporcjonalności, wyborów strategicznych niezwiązanych z zasadą pomocniczości lub innych kwestii strategicznych lub prawnych. Główne zastrzeżenia parlamentów narodowych odnoszące się do zasady pomocniczości były następujące:

- argumentacja dotycząca zasady pomocniczości

Szereg parlamentów narodowych uznało, że Komisja nie wyjaśniła w wystarczający sposób przyczyn, dla których jej wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości. Przyczyny podane przez Komisję uznano za niewystarczające. Ponadto wyjaśnienia należy podać w uzasadnieniu, jak również w ocenie skutków.

Po przeprowadzeniu przeglądu Komisja uznała, że w uzasadnieniu i towarzyszącej ocenie skutków finansowych regulacji w wystarczający sposób wyjaśniono przyczyny, dla których działanie państw członkowskich jest niewystarczające do osiągnięcia celu strategicznego, a działanie Unii byłoby lepszym sposobem osiągnięcia przedmiotowego celu (np. brak ciągłości działania w zakresie egzekwowania prawa oraz brak leżącej u podstaw wspólnej europejskiej polityki w zakresie ścigania).

---

²⁸ COM(2013) 534 final.

²⁹ CY *Vouli ton Antiprosopon* (2 głosy), CZ *Senát* (1 głos), FR *Sénat* (1 głos), HU *Országgyűlés* (2 głosy), IE izby *Oireachtas* (obie Izby — 2 głosy), MT *Kamra tad-Deputati* (2 głosy), RO *Camera Deputaţilor* (1 głos), SI *Državni zbor* (1 głos), SE *Riksdag* (2 głosy), NL *Eerste Kamer* (1 głos), NL *Tweede Kamer* (1 głos), UK *House of Commons* (1 głos) oraz UK *House of Lords* (1 głos).

³⁰ Każdy parlament narodowy posiada dwa głosy; w przypadku gdy parlament narodowy jest dwuizbowy, każda izba ma po jednym głosie. Każda izba jest uprawniona do niezależnego wydawania uzasadnionych opinii.

³¹ PL *Senat*, DE *Bundesrat*, PT *Assembleia da República*, RO *Senatul*, IT *Senato della Repubblica*, FR *Assemblée nationale*, FI *Eduskunta*. Dodatkowe opinie przedłożono w 2014 r.

³² Komisja odpowiedziała na te uwagi, które nie dotyczyły pomocniczości, w oddzielnych pismach skierowanych do parlamentów narodowych.

³³ COM(2013) 851 final.

- domniemany wystarczający charakter istniejących mechanizmów

Kilka parlamentów narodowych wyraziło stanowisko, że działanie w zakresie dochodzenia i ścigania na szczeblu państw członkowskich jest wystarczające, a mechanizmy koordynacji i dochodzenia istniejące na szczeblu Unii (Eurojust, Europol i OLAF) będą również wystarczające. Zdaniem niektórych izb przed wprowadzeniem nowych przepisów w tej dziedzinie Komisja powinna była poczekać na przyjęcie przedłożonej dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego.

Komisja odnotowała, że z wyraźnych informacji statystycznych wynika, że nie osiągnięto celu określonego w Traktacie, polegającego na zapewnieniu jednakowego poziomu skutecznej ochrony mającej skutek odstraszący. Podkreśliła, że żadne z istniejących mechanizmów ani organów na szczeblu Unii nie są w stanie usunąć zidentyfikowanych braków odnoszących się do dopuszczalności dowodu transgranicznego, określania powiązań transgranicznych lub uzyskania pomocy ze strony organów w innych państwach członkowskich; kwestii tych nie można również rozwiązać za pomocą środków podejmowanych wyłącznie na szczeblu państw członkowskich.

Komisja zwróciła również uwagę, że usprawnienia istniejących mechanizmów miałyby co najwyżej niewielki wpływ ze względu na wiążące się z nimi ograniczenia. Wreszcie podkreśliła, że wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego i wniosek dotyczący ustanowienia Prokuratury Europejskiej służą różnym, choć uzupełniającym się, celom.

- wartość dodana wniosku w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

Kilka parlamentów narodowych kwestionowało wartość dodaną wniosku, chociaż niektóre uznały korzyści wiążące się z ustanowieniem Prokuratury Europejskiej. Parlamenti narodowe były zdania, że Komisja nie wykazała, iż w ramach działania na szczeblu Unii można by osiągnąć lepsze wyniki niż w przypadku działania na poziomie krajowym.

W odpowiedzi na te opinie Komisja wyjaśniła, że zaproponowany system przyniósłby znaczną wartość dodaną w zakresie walki z nadużyciami finansowymi przeciwko interesom finansowym Unii. Jedno z najważniejszych oczekiwanych udoskonaleń wynikałoby z zastosowania wspólnej polityki w kwestii ścigania na szczeblu Unii. Dzięki takiemu rozwiązaniu usunięto by znaczne różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi pod względem sposobu prowadzenia dochodzeń i postępowań w sprawie nadużyć finansowych przeciwko interesom finansowym Unii. Możliwe byłoby również odkrycie powiązań transgranicznych, które mogłyby zostać przeoczone w dochodzeniach prowadzonych wyłącznie na szczeblu krajowym, a także skuteczniejsze kierowanie dochodzeniami i ich koordynacja. Ponadto, ustanawiając zdecentralizowaną Prokuraturę Europejską, gromadzono by wiedzę fachową i know-how w zakresie prowadzenia dochodzenia i ścigania przypadków nadużyć finansowych przeciwko interesom finansowym Unii na szczeblu europejskim, a jednocześnie zapewniono by prowadzenie działania w bliskiej odległości od miejsca przestępstwa.

- kwestie związane ze strukturą Prokuratury Europejskiej oraz z charakterem i zakresem jej kompetencji

W odniesieniu do struktury Komisja zwróciła uwagę, że utworzenie Prokuratury Europejskiej o pełnej strukturze kolegialnej, za czym opowiedziało się kilka parlamentów narodowych, mogłoby ograniczyć jej skuteczność, ograniczając sprawność jej procesu decyzyjnego. W odpowiedzi na zastrzeżenia dotyczące charakteru i zakresu kompetencji Prokuratury Europejskiej Komisja podkreśliła, że przedmiotowe przestępstwa, w tym w odniesieniu do spraw nieposiadających elementu transgranicznego, posiadają nieodłączny wymiar unijny. Ograniczenie kompetencji Prokuratury Europejskiej nie tylko ograniczyłoby jej wartość dodaną, ale także poddałoby w wątpliwość kompetencje Unii w tym zakresie.

Przyznanie Prokuraturze Europejskiej wyłącznych kompetencji nie oznaczałoby jednak, że organy krajowe byłyby wyłączone z uczestnictwa w sprawach prowadzonych przez Prokuraturę Europejską, gdyż w sprawy te zaangażowane byłyby krajowe organy ścigania i delegowani prokuratorzy europejscy działający w państwach członkowskich, którzy są jednocześnie prokuratorami krajowymi.

Po przeprowadzeniu tego szczegółowego przeglądu Komisja stwierdziła, że wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości i postanowiła go podtrzymać.

Wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną³⁴

Drugim wnioskiem Komisji, którego dotyczyło najwięcej uzasadnionych opinii w 2013 r., był wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną. Parlamente narodowe wydały dziewięć uzasadnionych opinii dotyczących tego wniosku³⁵, co stanowiło 13 głosów. Ponadto w 2013 r. kolejne pięć izb przesłało opinie w ramach dialogu politycznego; opinie te nie zawierały stwierdzenia, że wniosek jest niezgodny z zasadą pomocniczości³⁶.

Niektóre parlamente narodowe uznały, że Komisja w niewystarczający sposób wykazała wartość dodaną zobowiązań na poziomie UE w dziedzinie planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną oraz że dyrektywa spowoduje znaczące zwiększenie obciążenia administracyjnego oraz wymagań dotyczących sprawozdawczości, a nie przyniesie odpowiednich korzyści. Ponadto w niektórych uzasadnionych opiniach zakwestionowano zaproponowaną podstawę prawną wniosku.

W odpowiedzi na te uzasadnione opinie Komisja podkreśliła, że proponowana dyrektywa przyniesie wartość dodaną poprzez umożliwienie państwom członkowskim osiągnięcia minimum wspólnych elementów pozwalających na lepszą współpracę transgraniczną i wspierających terminowe wdrażanie związanych z nią przepisów. Komisja zwróciła uwagę, że działania morskie i przybrzeżne mają wpływ transgraniczny, a często ogólnounijny, a krajowe procesy planowania znacznie się różnią. Dlatego na poziomie UE potrzebne są ramy kierowania procesami planowania na morzu i integrowania zarządzania strefą przybrzeżną.

³⁴ COM(2013) 133 final.

³⁵ BE *Sénat*, FI *Eduskunta*, DE *Bundesrat*, IE izby *Oireachtas* (obie izby), LT *Seimas*, PL *Senat*, SE *Riksdag*, NL *Eerste Kamer*, NL *Tweede Kamer*.

³⁶ IT *Senato della Repubblica*, DK *Folketing*, EE *Riigikogu*, RO *Senatul* oraz PT *Assembleia da República*.

Komisja podkreśliła, że proponowana dyrektywa pozostawi państwom członkowskim znaczną swobodę uznania co do sposobu osiągnięcia celów tej dyrektywy. Komisja podkreśliła też, że współpraca międzynarodowa ułatwi angażowanie odpowiednich państw spoza UE w planowanie przestrzenne obszarów morskich oraz zintegrowane zarządzanie strefą przybrzeżną. Proponowana dyrektywa umożliwiłaby państwom członkowskim wybór formy i środków tej współpracy z państwami trzecimi, pod warunkiem że państwa członkowskie dołożyłyby wszelkich starań, aby koordynować swoje plany i strategie z odpowiednimi instrumentami państwa trzeciego. Tekst uzgodniony pod względem politycznym przez współprawodawców był zgodny z tymi reakcjami.

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów³⁷

Proponowany wniosek składa się z nowych i wzmocnionych przepisów dotyczących sposobu produkcji i prezentowania w sprzedaży wyrobów tytoniowych w UE. Spowodował przedłożenie siedmiu uzasadnionych opinii reprezentujących 11 głosów³⁸. Osiem parlamentów narodowych³⁹ przesłało również opinie w ramach dialogu politycznego; opinie te nie zawierały stwierdzenia, że wniosek jest niezgodny z zasadą pomocniczości. Dwie izby⁴⁰ przesłały opinie, w których twierdziły, że wniosek jest niezgodny z zasadą pomocniczości, ale zostały one przedłożone po terminie i tym samym nie można było ich uwzględnić przy obliczaniu, czy osiągnięto próg.

Niektóre izby uznały, że objęcie regulacjami określonych rodzajów wyrobów tytoniowych, takich jak produkty niskiego ryzyka, należy do kompetencji krajowych. Inne krytykowały przekazanie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych. Ponadto zakwestionowano również podstawę prawną tego wniosku, gdyż nie prowadziłby on do harmonizacji przepisów państw członkowskich dotyczących wyrobów tytoniowych. Parlamente narodowe argumentowały również, że zakaz sprzedaży cienkich papierosów typu „slim” i papierosów mentolowych oraz tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów w opakowaniach poniżej 40 g nie przyczyni się do funkcjonowania rynku wewnętrznego.

W swojej odpowiedzi Komisja podkreśliła, że wniosek nie nakłada ograniczenia wprowadzania do obrotu produktów niskiego ryzyka. Wyjaśniła również, że aby zapewnić pełne działanie dyrektywy, korzystanie z uprawnień do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE uznano na konieczne. W ramach przekazania uprawnień, o których mowa we wniosku, przewidziano jasne i zwięzłe kryteria, zapewniając Komisji ograniczoną swobodę uznania. W odniesieniu do podstawy prawnej wniosku Komisja zwróciła uwagę, że obecna dyrektywa w dużej mierze służy realizacji tych samych celów, co wniosek w sprawie jej zmiany, a Trybunał Sprawiedliwości potwierdził legalność art. 114 jako podstawy prawnej obecnej dyrektywy⁴¹. Dlatego podstawa prawna była właściwa w odniesieniu do aktualizacji

---

³⁷ COM(2012) 788.

³⁸ CZ *Poslanecká sněmovna* (1 głos), DK *Folketing* (2 głosy), EL *Vouli ton Ellinon* (2 głosy), IT *Senato della Repubblica* (1 głos), PT *Assembleia da República* (2 głosy), RO *Camera Deputaţilor* (1 głos) oraz SE *Riksdag* (2 głosy).

³⁹ AT *Bundesrat*, CZ *Sénat*, DE *Bundesrat*, FR *Assemblée nationale*, PL *Senat*, RO *Senat*, SK *Národná Rada*, HU *Országgyűlés*.

⁴⁰ BG *Narodno Sabranie* oraz IT *Camera dei Deputati*.

⁴¹ Zob. wyrok w sprawie C-491/01 *BAT*, Rec. [2002], s. I-11453, pkt 179.

istniejącego poziomu harmonizacji, usuwania przeszkód dla rynku wewnętrznego wynikających z rozbieżności zmian regulacyjnych w państwach członkowskich oraz zapobiegania obchodzenia zasad rynku wewnętrznego. Zdaniem Komisji art. 114 TFUE stanowił podstawę prawną pełnej, częściowej lub minimalnej harmonizacji i umożliwił pozostawienie określonych kwestii do uregulowania przez państwa członkowskie. Komisja zwróciła uwagę, że państwa członkowskie zaczęły podejmować środki w celu uregulowania wyrobów tytoniowych o aromacie charakterystycznym i dlatego zaproponowała harmonizację, aby zapobiec zakłóceniom rynku. Podkreśliła również, że wniosek dotyczy normalizacji tylko określonych aspektów opakowania, takich jak liczba papierosów, które zawiera, oraz wielkość ostrzeżeń zdrowotnych, co jest korzystne dla obrotu tymi wyrobami na rynku wewnętrznym, a jednocześnie zapewnia pełną widoczność ostrzeżeń zdrowotnych.

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów⁴²

Celem wniosku jest poprawa funkcjonowania portów i wychodzących z nich połączeń transportowych w portach morskich transeuropejskiej sieci transportowej. Zaproponowane ramy prawne przyczyniłyby się do stworzenia faktycznie równych warunków działania i zapewniłyby większą pewność prawa operatorom portów i inwestorom. We wniosku określono przejrzyste i otwarte procedury wyznaczania dostawców usług portowych, przepisy służące zapobieganiu możliwym nadużyciom związanym z cenami ze strony operatorów posiadających wyłączne prawa i przepisy gwarantujące przejrzystość korzystania z funduszy publicznych. Parlamenti narodowe wydały siedem uzasadnionych opinii, co stanowiło 11 głosów⁴³. Ponadto kolejne trzy izby przesłały opinie w ramach dialogu politycznego, w których nie uznano wniosku za niezgodny z zasadą pomocniczości⁴⁴.

Niektóre parlamenti narodowe twierdziły, że cele wniosku można byłoby lepiej osiągnąć poprzez prawo miękkie lub w drodze dyrektywy. Inne krytykowały to, że państwa członkowskie straciłyby swoje prawa i możliwości dalszego regulowania swojego sektora portowego poprzez krajowe akty prawne, jak również to, że zaproponowane rozporządzenie przyniosłoby efekty odwrotne do zamierzonych w odniesieniu do wyników gospodarek i infrastruktury przedmiotowych obszarów.

W swojej odpowiedzi Komisja stwierdziła, że wniosek w sprawie rozporządzenia dotyczy tylko portów będących częścią transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T), które Parlament Europejski i Rada uważają za istotne dla rynku wewnętrznego i spójności terytorialnej UE w kontekście rozporządzenia (UE) nr 1315/2013 w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej. Rozporządzenie tworzy ramy z istniejących zasad zawartych w Traktacie, które już mają zastosowanie do sektora portów, poprzez wprowadzenie dwóch podstawowych zbiorów przepisów: niedyskryminujących i przejrzystych warunków dostępu do rynku dla dostawców usług portowych oraz poszanowania przepisów w zakresie przejrzystości finansowej przy korzystaniu z funduszy publicznych w portach. Komisja podkreśliła, że jej intencją było, aby przepisy tego rozporządzenia pozostały neutralne względem wewnętrznej organizacji

---

⁴² COM(2013) 296.

⁴³ FR *Assemblée nationale* (1 głos), IT *Senato della Repubblica* (1 głos), LV *Saeima* (2 głosy), MT *Kamra tad-Deputati* (2 głosy), PL *Sejm* (1 głos), ES *Congreso de los Diputados* i *Senado* (obie izby - 2 głosy) oraz SE *Riksdag* (2 głosy).

⁴⁴ PT *Assembleia da República*, PL *Senat* oraz DE *Bundesrat*.

systemów portowych w państwach członkowskich. W odniesieniu do wyboru instrumentu prawnego Komisja podkreśliła, że wybrała rozporządzenie zamiast dyrektywy, ponieważ jednym z głównych celów wniosku było zapewnienie równych warunków działania, co wymaga jednolitego wdrożenia kilku istotnych przepisów.

Ponadto Komisja podkreśliła, że rozporządzenie pozostawi państwom członkowskim niezbędną elastyczność, aby mogły uwzględnić szczególne okoliczności, oraz że państwa członkowskie zachowają prawo wyboru pomiędzy różnymi formami dostępu do rynku. Nie byłyby na przykład zmuszone do otwarcia na usługi konkurencji, które zgodnie z wyborem dokonany przez te państwa powinny pozostać uregulowane należycie uzasadnionymi względami interesu publicznego. Komisja podkreśliła ponadto, że przyciąganie inwestorów wymaga niezakłóconej konkurencji pomiędzy portami objętymi TEN-T, w szczególności tymi położonymi w różnych państwach członkowskich, czego zdaniem Komisji państwa członkowskie nie są w stanie osiągnąć samodzielnie.

4. WNIOSKI

W 2013 r. kontynuowano dyskusje międzyinstytucjonalne dotyczące zasad pomocniczości i proporcjonalności, a ważnym wydarzeniem było uruchomienie po raz drugi przez parlamenty narodowe procedury „żółtej kartki”.

Parlamenty narodowe wydały w 2013 r. 88 uzasadnionych opinii dotyczących 36 różnych dokumentów Komisji. Wydaje się to potwierdzać tendencję, którą zaobserwowano już w ubiegłych latach: parlamenty narodowe mają zróżnicowane interesy polityczne i kierują się różnymi priorytetami przy wyborze wniosków Komisji do objęcia kontrolą w kontekście mechanizmu kontroli zasady pomocniczości. Wydają się również stosować różne kryteria przy ocenie zgodności wniosku z zasadą pomocniczości.

Wszystkie instytucje zaangażowane w proces legislacyjny były czynnie zaangażowane w zapewnienie kontroli zgodności z zasadą pomocniczości. Komisja w dalszym ciągu przeprowadzała dogłębne oceny zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności na różnych etapach. Przed przyjęciem wniosków prawodawczych zapewnia ocenę (np. w planach działania i ocenach skutków), a po przyjęciu bada uzasadnione opinie parlamentów narodowych, w których wyrażają swoje zastrzeżenia dotyczące zasady pomocniczości, i odpowiada na nie.

Kwestie związane z kontrolą i monitorowaniem zgodności z zasadą pomocniczości były również ważnym elementem programu działań Parlamentu Europejskiego i Komitetu Regionów. Parlament Europejski nadal potwierdzał sprawozdania z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych opartą na dowodach analizą potencjalnej wartości dodanej UE. Podobnie Komitet Regionów poszerzył swoje prace nad kwestiami dotyczącymi zasady pomocniczości, przede wszystkim poprzez przyjęcie i wdrożenie po raz pierwszy programu prac w zakresie pomocniczości.

Załącznik

Wykaz dokumentów Komisji, w przypadku których Komisja otrzymała w 2013 r. od parlamentów narodowych uzasadnione opinie⁴⁵ dotyczące poszanowania zasady pomocniczości

	Dokument Komisji	Tytuł	Liczba uzasadnionych opinii (protokół nr 2)	Liczba głosów (protokół nr 2) ⁴⁶	Izba narodowa przedstawiająca uzasadnione opinie
1	COM(2013) 534	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej	13 ⁴⁷	18 (osiągnięty próg „żółtej kartki” ⁴⁸)	CY <i>Vouli ton Antiprosopon</i> (2 głosy) CZ <i>Senát</i> (1 głos) FR <i>Sénat</i> (1 głos) HU <i>Országgyűlés</i> (2 głosy) IE Izby <i>Oireachtas</i> (obie izby — 2 głosy) MT <i>Kamra tad-Deputati</i> (2 głosy) RO <i>Camera Deputaţilor</i> (1 głos) SI <i>Državni zbor</i> (1 głos) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) NL <i>Eerste Kamer</i> (1 głos) NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos) UK <i>House of Commons</i> (1 głos)

⁴⁵ Zgodnie z definicją zawartą w protokole nr 2 opinię można zakwalifikować jako uzasadnioną opinię, jeżeli zawiera ona powody, dla których parlamenty narodowe uznały, że wniosek ustawodawczy jest niezgodny z zasadą pomocniczości, i została przesłana Komisji w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania wniosku parlamentom narodowym.

⁴⁶ Na mocy protokołu nr 2 każdy parlament narodowy posiada dwa głosy; w przypadku gdy parlament narodowy jest dwuizbowy, każda izba ma po jednym głosie. W przypadku gdy uzasadnione opinie dotyczące niezgodności projektu aktu ustawodawczego z zasadą pomocniczości stanowią przynajmniej jedną trzecią wszystkich głosów posiadanych przez parlamenty narodowe, wówczas osiągnięty jest próg „żółtej kartki”, tzn. trzeba przeprowadzić przegląd projektu. Wraz z przystąpieniem Chorwacji w dniu 1 lipca 2013 r. 19 na 56 głosów stanowi jedną trzecią wszystkich głosów przyznanych parlamentom narodowym.

⁴⁷ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby IE *Oireachtas* i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

⁴⁸ Na mocy protokołu nr 2 w przypadku projektu aktu ustawodawczego złożonego na podstawie art. 76 TFUE (w sprawie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości) próg „żółtej kartki” osiągnięty jest w przypadku, gdy uzasadnione opinie stanowią co najmniej jedną czwartą wszystkich głosów przyznanych parlamentom narodowym. Wraz z przystąpieniem Chorwacji w dniu 1 lipca 2013 r. 14 na 56 głosów stanowi jedną czwartą wszystkich głosów przyznanych parlamentom narodowym.

					UK <i>House of Lords</i> (1 głos)
2	COM(2013) 133	Wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną	9 ⁴⁹	13	BE <i>Vlaams Parlement</i> (1 głos) FI <i>Eduskunta</i> (2 głosy) DE <i>Bundesrat</i> (1 głos) IE Izby <i>Oireachtas</i> (obie izby — 2 głosy) LT <i>Seimas</i> (2 głosy) PL <i>Senat</i> (1 głos) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) NL <i>Eerste Kamer</i> (1 głos) NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos)
3	COM(2012) 788	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów	7	11	CZ <i>Poslanecká sněmovna</i> (1 głos) DK <i>Folketing</i> (2 głosy) EL <i>Vouli ton Ellinon</i> (2 głosy) IT <i>Senato della Repubblica</i> (1 głos) PT <i>Assembleia da República</i> (2 głosy) RO <i>Camera Deputaţilor</i> (1 głos) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)
4	COM(2013) 296	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych	7 ⁵⁰	11	FR <i>Assemblée nationale</i> (1 głos) IT <i>Senato della Repubblica</i> (1 głos) LV <i>Saeima</i> (2 głosy) MT <i>Kamra tad-Deputati</i> (2 głosy) PL <i>Sejm</i> (1 głos)

⁴⁹ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby IE *Oireachtas* i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

⁵⁰ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby ES i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

		owoców i warzyw			ES <i>Congreso de los Diputados</i> i <i>Senado</i> (obie izby — 2 głosy) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)
5	COM(2013) 28 ⁵¹	Wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 w odniesieniu do otwarcia rynku krajowych usług kolejowego transportu pasażerskiego	6	9	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos) LT <i>Seimas</i> (2 głosy) LU <i>Chambre des Députés</i> (2 głosy) ⁵² SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) ⁵³ NL <i>Eerste Kamer</i> (1 głos) ⁵⁴ NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos) ⁵⁵
6	COM(2013) 29 ⁵⁶	Wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2012/34/UE w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego w odniesieniu do otwarcia rynku krajowych kolejowych przewozów pasażerskich oraz zarządzania	6	9	FR <i>Sénat</i> (1 głos) LT <i>Seimas</i> (2 głosy) LU <i>Chambre des Députés</i> (2 głosy) ⁵⁷ SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) ⁵⁸ NL <i>Eerste Kamer</i> (1 głos) ⁵⁹ NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos) ⁶⁰

⁵¹ Cztery z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyły także różnych innych dokumentów Komisji.

⁵² Ta uzasadniona opinia LU *Chambre des Députés* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

⁵³ Ta uzasadniona opinia SE *Riksdag* dotyczyła również COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 - 4 pakietu kolejowego.

⁵⁴ Ta uzasadniona opinia NL *Eerste Kamer* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

⁵⁵ Ta uzasadniona opinia NL *Tweede Kamer* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

⁵⁶ Cztery z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyły także różnych innych dokumentów Komisji.

⁵⁷ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia LU *Chambre des Députés* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

⁵⁸ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia SE *Riksdag* dotyczyła również COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 - 4 pakietu kolejowego.

⁵⁹ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia NL *Eerste Kamer* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

⁶⁰ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia NL *Tweede Kamer* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

		infrastrukturą kolejową			
7	COM(2012) 614 ⁶¹	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie i odnośnych środków	5 ⁶²	5	CZ <i>Poslanecká sněmovna</i> (1 głos) ⁶³ PL <i>Sejm</i> (1 głos) PL <i>Senat</i> (1 głos) UK <i>House of Commons</i> (1 głos) UK <i>House of Lords</i> (1 głos) ⁶⁴
8	COM(2013) 627	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego środki dotyczące europejskiego jednolitego rynku łączności elektronicznej i mające na celu zapewnienie łączności na całym kontynencie, zmieniającego dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1211/2009 i (UE) nr 531/2012	4 ⁶⁵	7	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos) IE Izby <i>Oireachtas</i> (obie izby — 2 głosy) MT <i>Kamra tad-Deputati</i> (2 głosy) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)
9	COM(2013) 27 ⁶⁶	Wniosek dotyczący	3	5	LT <i>Seimas</i> (2 głosy)

⁶¹ Dwie z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyły także COM(2012) 615.

⁶² Komisja otrzymała trzy uzasadnione opinie dotyczące tego dokumentu od DK *Folketing*, SE *Riksdag* oraz wspólną opinię od NL *Eerste Kamer* i NL *Tweede Kamer* (obie izby) przed dniem 1 stycznia 2013 r.

⁶³ Ta uzasadniona opinia CZ *Poslanecká sněmovna* dotyczyła również COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615.

⁶⁴ Ta uzasadniona opinia UK *House of Lords* dotyczyła również COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615.

⁶⁵ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby IE *Oireachtas* i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

⁶⁶ Jedna z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyła także COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31.

		rozporządzenia w sprawie Agencji Kolejowej Unii Europejskiej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 881/2004			RO <i>Senatul</i> (1 głos) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) ⁶⁷
10	COM(2013) 31 ⁶⁸	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa kolei (wersja przekształcona)	3	5	LT <i>Seimas</i> (2 głosy) RO <i>Senatul</i> (1 głos) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) ⁶⁹
11	COM(2013) 173	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) i uchylającego decyzje 2009/371/WSiS W i 2005/681/WSiS W	3 ⁷⁰	4	BE <i>Chambre des Représentants</i> (1 głos) DE <i>Bundesrat</i> (1 głos) ES <i>Congreso de los Diputados</i> i <i>Senado</i> (obie izby — 2 głosy)
12	COM(2012) 615 ⁷¹	Komunikat <i>Równowaga płci na wysokich stanowiskach kierowniczych w spółkach: wkład w inteligentny i</i>	2	2	CZ <i>Poslanecká sněmovna</i> (1 głos) ⁷² UK <i>House of Lords</i> (1 głos) ⁷³

⁶⁷ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia SE *Riksdag* dotyczyła również COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 - 4 pakietu kolejowego.

⁶⁸ Jedną z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyła także COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29 oraz COM(2013) 30.

⁶⁹ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia SE *Riksdag* dotyczyła również COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 - 4 pakietu kolejowego.

⁷⁰ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby ES i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

⁷¹ Uzasadnione opinie dotyczące tego dokumentu Komisji dotyczyły także COM(2012) 614.

⁷² Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia CZ *Poslanecká sněmovna* dotyczyła również COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615.

⁷³ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia UK *House of Lords* dotyczyła również COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615.

		<i>zrównoważony rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu</i>			
13	COM(2013) 30 ⁷⁴	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej (wersja przekształcona)	2	4	LT <i>Seimas</i> (2 głosy) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) ⁷⁵
14	COM(2013) 147	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej	2	2	NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos) UK <i>House of Commons</i> (1 głos)
15	COM(2013) 262	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (prawo o materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin)	2	2	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos) NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos)
16	COM(2013) 472	Wniosek dotyczący	2 ⁷⁶	4	EL <i>Vouli ton Ellinon</i> (2 głosy)

⁷⁴ Uzasadniona opinia dotycząca tego dokumentu Komisji dotyczyła także COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29 oraz COM(2013) 31.

⁷⁵ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia SE *Riksdag* dotyczyła również COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 - 4 pakietu kolejowego.

⁷⁶ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby ES i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

		rozporządzenia w sprawie opłat wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Leków za prowadzenie działań z zakresu nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii w odniesieniu do produktów leczniczych stosowanych u ludzi			ES <i>Congreso de los Diputados</i> i <i>Senado</i> (obie izby — 2 głosy)
17	COM(2013) 618 ⁷⁷	Wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej decyzję ramową Rady 2004/757/WSiS W ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami w odniesieniu do definicji narkotyków	2	2	UK <i>House of Commons</i> (1 głos) ⁷⁸ UK <i>House of Lords</i> (1 głos) ⁷⁹
18	COM(2013) 619 ⁸⁰	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie nowych	2	2	UK <i>House of Commons</i> (1 głos) ⁸¹ UK <i>House of Lords</i> (1 głos) ⁸²

⁷⁷ Uzasadnione opinie dotyczące tego dokumentu Komisji dotyczyły także COM(2013) 619.

⁷⁸ Ta uzasadniona opinia UK *House of Commons* dotyczyła również COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619.

⁷⁹ Ta uzasadniona opinia UK *House of Lords* dotyczyła również COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619.

⁸⁰ Uzasadnione opinie dotyczące tego dokumentu Komisji dotyczyły także COM(2013) 618.

⁸¹ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia UK *House of Commons* dotyczyła również COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619.

⁸² Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia UK *House of Lords* dotyczyła również COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619.

		substancji psychoaktywnych			
19	COM(2013) 721	Wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie standardowej deklaracji VAT	2	2	FR <i>Sénat</i> (1 głos) DE <i>Bundesrat</i> (1 głos)
20	COM(2012) 724	Wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego niektóre akty ustawodawcze w zakresie statystyk dotyczących rolnictwa i rybołówstwa	1 ⁸³	2	ES <i>Congreso de los Diputados</i> i <i>Senado</i> (obie izby — 2 głosy)
21	COM(2013) 48 ⁸⁴	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii	1	2	SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)
22	COM(2013) 71	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie	1	2	SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)

⁸³ Tę uzasadnioną opinię wydały wspólnie dwie izby ES i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

⁸⁴ Jedna z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyła także COM(2013) 1.

		wdrożenia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych			
23	COM(2013) 151	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu za wynagrodzeniem i bez wynagrodzenia, wolontariacie lub pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona)	1	2	EL <i>Vouli ton Ellinon</i> (2 głosy)
24	COM(2013) 168	Zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie przejrzystości środków regulujących ustalanie cen produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz włączanie tych produktów w zakres systemów	1 ⁸⁵	2	ES <i>Congreso de los Diputados i Senado</i> (obie izby — 2 głosy)

⁸⁵ Tę uzasadnioną opinię wydały wspólnie dwie izby ES i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

		powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego			
25	COM(2013) 207	Wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże spółki oraz grupy	1	2	EE <i>Riigikogu</i> (2 głosy)
26	COM(2013) 228	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli i przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012	1	1	RO <i>Senatul</i> (1 głos)
27	COM(2013) 260	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt	1	1	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos)
28	COM(2013) 265	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie	1	2	LU <i>Chambre des Députés</i> (2 głosy)

		kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i środków ochrony roślin			
29	COM(2013) 267	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin	1	1	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos)
30	COM(2013) 409	Wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 216/2008 w zakresie lotnisk, zarządzania ruchem lotniczym i służb żeglugi powietrznej	1	2	MT <i>Kamra tad-Deputati</i> (2 głosy)
31	COM(2013) 410	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wdrożenia jednolitej europejskiej	1	2	MT <i>Kamra tad-Deputati</i> (2 głosy)

		przestrzeni powietrznej (wersja przekształcona)			
32	COM(2013) 520	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010	1	2	SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)
33	COM(2013) 535	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust)	1	1	CZ <i>Senát</i> (1 głos)
34	COM(2013) 550	Wniosek	1	1	FR <i>Sénat</i> (1 głos)

		dotyczący rozporządzenia w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę			
35	COM(2013) 620	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się inwazyjnych gatunków obcych i zarządzania nimi	1	1	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos)
36	COM(2013) 641	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki w instrumentach finansowych i umowach finansowych	1	1	UK <i>House of Commons</i> (1 głos)
Liczba uzasadnionych opinii dotyczących dokumentów liczonych indywidualnie		99			
Liczba uzasadnionych opinii dotyczących łącznie więcej niż jednego dokumentu ⁸⁶		11 ⁸⁷			

⁸⁶ Ponieważ niektóre opinie dotyczyły więcej niż jednego dokumentu, w tabeli przedstawiono liczbę uzasadnionych opinii wydanych w odniesieniu do poszczególnych dokumentów. Aby pokazać liczbę uzasadnionych opinii, które wpłynęły do Komisji, odjęto dodatkową liczbę uzasadnionych opinii dotyczących więcej niż jednego dokumentu.

⁸⁷ Jak wspomniano powyżej, obejmuje to jedną uzasadnioną opinię LU *Chambre des Députés* dotyczącą także COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29; jedną uzasadnioną opinię SE *Riksdag* dotyczącą także COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 — 4 pakietu kolejowego; jedną uzasadnioną opinię NL *Eerste Kamer* dotyczącą także COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29; jedną uzasadnioną opinię NL *Tweede Kamer* dotyczącą także COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29; jedną

OGÓŁEM otrzymanych uzasadnionych opinii	liczba	88
--	---------------	-----------

---

uzasadnioną opinię CZ *Poslanecká sněmovna* dotyczącą także COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615; jedną uzasadnioną opinię UK *House of Lords* dotyczącą także COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615; jedną uzasadnioną opinię UK *House of Commons* dotyczącą także COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619; i jedną uzasadnioną opinię UK *House of Lords* dotyczącą także COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619.

Recent developments in NP-Commission relations

MMM 8 September 2014

2013 Annual Reports

- Annual report on subsidiarity and proportionality:
  - How the EU institutions and bodies have implemented the principles of subsidiarity and proportionality
  - Key cases, including the yellow card procedure on the EPPO proposal

- Annual report on NP-Commission relations:
  - Overview of written opinions from national Parliaments, including key cases
  - Contacts and visit
  - Wider context

- The two reports are complementary

Implementation of subsidiarity and proportionality principles

Within the Commission:

- Impact assessment:
  - **The Impact Assessment Board examined 97 impact assessments**
  - **Clarification required from services on subsidiarity and proportionality**
- Evaluation: EU added value is one of the five key evaluation criteria

National Parliaments:

- 88 reasoned opinions (increase of 25% compared to 2012) issued by 34 chambers
- The *second yellow card procedure* was triggered (EPPO)
- Proposals eliciting the highest number of reasoned opinions:
  - European Public Prosecutor's Office (EPPO) Regulation – (13 reasoned opinions, 18 votes)
  - Maritime spatial planning and coastal management Directive (9 reasoned opinions, 13 votes)
  - Tobacco Products Directive (7 reasoned opinions, 11 votes)
  - Market access to port services Regulation (7 reasoned opinions, 11 votes)

Implementation of subsidiarity and proportionality principles

European Parliament:

- Evidence-based analysis of EU added value for legislative own-initiative reports
- 5 reports on the "cost of non-Europe"
- 50 initial appraisals of Commission impact assessments, 3 impact assessments on EP amendments

Committees of the Regions:

- 1st Subsidiarity Work Programme
- Some opinions expressed subsidiarity or proportionality concerns
- CoR Annual Report 2013 on subsidiarity

Court of Justice:

- No major developments
- Two General Court judgments confirming existing case law

Conclusions on developments regarding subsidiarity and proportionality in 2013

- Increased focus by many actors on the principles, particularly on subsidiarity
- Notable event: The second yellow card procedure
- All institutions involved in legislative process are active, notably
  - Continuation of Commission in-depth assessments prior to adoption
  - EP and the Committee of the Regions implementing and consolidating their strategies as regards subsidiarity

NP written opinions in 2013

- 621 opinions received (including 88 reasoned opinions) – 6% decrease compared to 2012 (663)
- Reasoned opinions: 14% of all opinions (2012: 11%)
- Stabilisation of number after recent steep increase
- Political dialogue activity is unequally distributed between chambers of NPs (almost 80% came from 10 chambers)
- Legislative documents (and not consultation documents) are most often commented upon

NP written opinions in 2013 (2)

- The proposals eliciting the most reasoned opinions are also attracting the highest number of opinions
- Proposals on which most opinions were issued:
  - **EPPO (20)**
  - Tobacco Products Directive (17)
  - Maritime spatial planning and coastal management Directive (14)
  - Market access to port services Regulation (10)
  - Proposal for EUROPOL Regulation (10)
- Besides these key files, NP interests are still diverse

NP written opinions in 2013 (3)

- Policy areas in which most opinions were issued:
1. Justice
  2. Internal market and services
  3. Mobility and transport
  4. Home affairs
  5. Health and consumers
  6. Communications networks, content and technology

Contacts and meetings

- Visits of Vice-President ŠEFČOVIČ to NPs (8) and to COSAC meetings
- Visits of other Commissioners to NPs
- European Parliamentary Week (President BARROSO and other Commissioners) + European Semester and "two pack" dialogue
- COSAC and other inter-parliamentary conferences
- Hearings of Commission officials in NPs
- Large number of visits from NPs to the Commission
- Meeting of NPs Perm Reps with Vice-President ŠEFČOVIČ and other Commission staff (MMMs)

Conclusions

- While the general number of opinions decreased by 6%, there were 25% more reasoned opinions in 2013
- Subsidiarity control and political dialogue are two complementary tools
- Still few opinions on non-legislative documents
- High volume of contacts and meetings take place between the Commission and NPs, both at political and service level
- Commission participates in several inter-parliamentary conferences

NP-Commission relations: Current issues

- **Role of NPs - EU democratic legitimacy /accountability**
  - **Documents from different chambers with proposals on how to strengthen the role of NPs**
  - **Letter of 30 June 2014 to President-designate Juncker proposing the creation of a working group**
  - **Mr Juncker's speech in EP on 15 July 2014 - subsidiarity**
  - **New Commission**

- **Political dialogue**
  - **NPs are invited to comment already in pre-legislative phase**
  - **Enhanced European Semester dialogue and 'Two-pack' dialogue**